

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 39

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 53

12 lutego 2010

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 124/2010 z dnia 11 lutego 2010 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (UE) nr 125/2010 z dnia 11 lutego 2010 r. ustalające maksymalne obniżenie należności celnych przywózowych na kukurydzę w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 676/2009 3

DECYZJE

2010/86/UE, Euratom:

★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 20 stycznia 2010 r. o wyborze Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich** 4

2010/87/UE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (notyfikowana jako dokument nr C(2010) 593) ⁽¹⁾** 5

Cena: 3 EUR

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

IV Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom

★ Decyzja Rady 2010/88/WPZiB/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych między Unią Europejską a Japonią	19
--	----

Umowa między Unią Europejską a Japonią w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych	20
--	----

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 124/2010

z dnia 11 lutego 2010 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 lutego 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	IL	176,4
	JO	82,9
	MA	82,1
	TN	124,7
	TR	99,6
	ZZ	113,1
0707 00 05	JO	150,4
	MA	75,9
	TR	140,4
	ZZ	122,2
0709 90 70	IL	247,1
	MA	123,7
	TR	143,3
	ZZ	171,4
0709 90 80	EG	69,8
	MA	131,9
	ZZ	100,9
0805 10 20	EG	49,7
	IL	57,3
	MA	47,1
	TN	47,0
	TR	52,0
	ZZ	50,6
0805 20 10	IL	150,5
	MA	89,1
	ZZ	119,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	56,3
	EG	57,3
	IL	92,1
	JM	109,6
	MA	85,7
	PK	45,0
	TR	61,9
	ZZ	72,6
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	TR	70,0
	ZZ	74,2
0808 10 80	CL	60,1
	CN	68,1
	MK	24,7
	US	111,9
	ZZ	66,2
0808 20 50	CN	52,8
	US	100,1
	ZA	110,3
	ZZ	87,7

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 125/2010**z dnia 11 lutego 2010 r.****ustalające maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 676/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 676/2009 ⁽²⁾ otwiera zaproszenie do składania ofert przetargowych na maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na przywóz kukurydzy pochodzącej z krajów trzecich do Hiszpanii.
- (2) Zgodnie z art. 8 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1296/2008 z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania kontyngentów taryfowych w zakresie przywozu kukurydzy i sorgo do Hiszpanii oraz przywozu kukurydzy do Portugalii ⁽³⁾, Komisja może, zgodnie z procedurą określoną w art. 195 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, postanowić o ustaleniu maksymalnego obniżenia należności celnych

przywozowych. W ramach tych ustaleń należy w szczególności wziąć pod uwagę kryteria określone w art. 7 i 8 rozporządzenia (WE) nr 1296/2008.

- (3) Przetarg wygrywa ten (ci) oferent(-ci), którego(-ych) oferta odpowiada poziomowi maksymalnego obniżenia należności celnych przywozowych lub jest od niego niższa.
- (4) Komitet Zarządzający ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych nie wydał opinii w terminie wyznaczonym przez jego przewodniczącego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ofert przekazanych od dnia 29 stycznia do dnia 11 lutego 2010 r. w ramach zaproszenia do składania ofert przetargowych, o którym mowa w rozporządzeniu (WE) nr 676/2009, ustala się maksymalne obniżenie należności celnych przywozowych na kukurydzę w wysokości 19,61 EUR/t dla maksymalnej ilości całkowitej równej 8 000 t.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 12 lutego 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 196 z 28.7.2009, s. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 57.

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

z dnia 20 stycznia 2010 r.

o wyborze Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich

(2010/86/UE, Euratom)

PARLAMENT EUROPEJSKI,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a w szczególności jego art. 24 ust. 3 i art. 228,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, a w szczególności jego art. 106a,

uwzględniając swoją decyzję 94/262/EWWiS, WE, Euratom z dnia 9 marca 1994 r. w sprawie przepisów i ogólnych warunków regulujących wykonywanie funkcji Rzecznika Praw Obywatelskich ⁽¹⁾,

uwzględniając art. 204 Regulaminu,

uwzględniając zaproszenie do składania kandydatur ⁽²⁾,

uwzględniając głosowanie w dniu 20 stycznia 2010 r.,

POSTANAWIA:

wybrać Nikiforosa DIAMANDOUROSA na stanowisko Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2010 r.

*W imieniu Parlamentu
Europejskiego*

J. BUZEK

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 4.5.1994, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. C 216 z 10.9.2009, s. 7.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 lutego 2010 r.

w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady

*(notyfikowana jako dokument nr C(2010) 593)***(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2010/87/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 26 ust. 4,

po zasięgnięciu opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 95/46/WE państwa członkowskie są zobowiązane przewidzieć, aby przekazywanie danych osobowych do państw trzecich mogło mieć miejsce tylko, jeżeli dane państwo trzecie zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych i jeżeli przepisy prawa państw członkowskich, które są zgodne z innymi przepisami dyrektywy, są przestrzegane zanim nastąpi przekazanie danych.
- (2) Artykuł 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE przewiduje jednak, że państwa członkowskie mogą zezwolić, pod warunkiem przyjęcia określonych gwarancji, na przeprowadzenie operacji przekazania lub zbioru operacji przekazania danych osobowych do państw trzecich, które nie zapewniają właściwego poziomu ochrony. Takie gwarancje mogą w szczególności wynikać z odpowiednich klauzul umownych.
- (3) Na mocy dyrektywy 95/46/WE poziom ochrony danych należy oceniać w świetle wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych lub zbioru takich operacji. Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych powołana na mocy tej dyrektywy wydała wytyczne, mające pomóc w przeprowadzaniu oceny.
- (4) Standardowe klauzule umowne powinny odnosić się tylko do ochrony danych. Podmiot przekazujący i odbierający dane mają więc swobodę włączania innych klauzul dotyczących spraw związanych z ich działalno-

ścią gospodarczą, które uważają za właściwe w odniesieniu do danej umowy, o ile nie są one sprzeczne ze standardowymi klauzulami umownymi.

- (5) Niniejsza decyzja powinna pozostawać bez uszczerbku dla zezwoleń krajowych, których państwa członkowskie mogą udzielać zgodnie z przepisami prawa krajowego wdrażającymi art. 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE. Niniejsza decyzja powinna nakładać na państwa członkowskie jedynie wymóg, aby nie odmawiały uznania określonych w niej standardowych klauzul umownych za klauzule zapewniające odpowiednie gwarancje, i nie powinna mieć zatem żadnego skutku w odniesieniu do innych klauzul umownych.
- (6) Decyzja Komisji 2002/16/WE z dnia 27 grudnia 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich na mocy dyrektywy 95/46/WE ⁽²⁾ została przyjęta w celu ułatwienia przekazywania danych osobowych przez administratora danych prowadzącego działalność gospodarczą w Unii Europejskiej do podmiotu przetwarzającego dane prowadzącego działalność gospodarczą w państwie trzecim, które nie zapewnia odpowiedniego poziomu ochrony.
- (7) Od czasu przyjęcia decyzji 2002/16/WE zdobyto duże doświadczenie. Ponadto sprawozdanie z wdrażania decyzji w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich ⁽³⁾ wskazywało na wzrost zainteresowania promowaniem stosowania standardowych klauzul umownych w przypadku międzynarodowego przekazywania danych osobowych do państw trzecich, które nie zapewniają właściwego poziomu ochrony. Dodatkowo zainteresowane strony przedstawiły propozycje aktualizacji klauzul umownych określonych w decyzji 2002/16/WE celem uwzględnienia szybko zwiększającego się zakresu działań związanych z przetwarzaniem danych na świecie oraz podjęcia kilku kwestii, które nie zostały objęte wspomnianą decyzją ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Dz.U. L 6 z 10.1.2002, s. 52.

⁽³⁾ SEC(2006) 95 z 20.1.2006.

⁽⁴⁾ Międzynarodowa Izba Handlowa (*International Chamber of Commerce – ICC*), Japońska Rada Biznesu w Europie (*Japan Business Council in Europe – JBCE*), Komitet UE Amerykańskiej Izby Handlowej w Belgii (*EU Committee of the American Chamber of Commerce in Belgium – Amcham*) i Europejska Federacja Stowarzyszeń Marketingu Bezpośredniego (*Federation of European Direct Marketing Associations – FEDMA*).

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

- (8) Zakres niniejszej decyzji powinien być ograniczony do ustanowienia zasady, że klauzule określone w niniejszej decyzji wykonawczej mogą być stosowane przez administratora danych prowadzącego działalność gospodarczą w Unii Europejskiej w celu powołania się na odpowiednie środki zabezpieczające w rozumieniu art. 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE w związku z przekazywaniem danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwie trzecim.
- (9) Niniejsza decyzja nie powinna mieć zastosowania do przekazywania danych osobowych przez administratorów danych prowadzących działalność gospodarczą w Unii Europejskiej administratorom prowadzącym działalność gospodarczą poza obszarem Unii Europejskiej, które wchodzi w zakres stosowania decyzji Komisji 2001/497/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE ⁽¹⁾.
- (10) Niniejsza decyzja powinna stanowić wykonanie obowiązku określonego w art. 17 ust. 3 dyrektywy 95/46/WE bez uszczerbku dla treści umów lub aktów prawnych ustanowionych na mocy tego przepisu. Niektóre standardowe klauzule umowne, w szczególności dotyczące obowiązków podmiotu przekazującego dane, powinny jednak zostać włączone w celu zwiększenia jasności w odniesieniu do postanowień, które mogą być zawarte w umowie między administratorem danych a podmiotem przetwarzającym dane.
- (11) Organy nadzorcze państw członkowskich odgrywają kluczową rolę w tym mechanizmie umownym, zapewniając odpowiednią ochronę danych osobowych po przekazaniu. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli podmioty przekazujące dane odmawiają poinstruowania podmiotów odbierających dane lub nie są w stanie tego zrobić we właściwy sposób, co wiąże się z bezpośrednim ryzykiem poważnej szkody dla osób, których dane dotyczą, standardowe klauzule umowne powinny umożliwiać organom nadzorczym kontrolę podmiotów odbierających dane i podwykonawców przetwarzania danych oraz, w stosownych przypadkach, podjęcie decyzji wiążących dla podmiotów odbierających dane i podwykonawców przetwarzania danych. Organy nadzorcze powinny być uprawnione do zakazania lub zawieszenia operacji przekazania danych lub zbioru takich operacji wykonywanych na podstawie standardowych klauzul umownych w tych wyjątkowych przypadkach, w których ustalono, że przekazanie na podstawie umowy może mieć istotne negatywne skutki w odniesieniu do gwarancji i obowiązków zapewniających odpowiednią ochronę osób, których dane dotyczą.
- (12) Standardowe klauzule umowne powinny przewidywać techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa, które powinien stosować podmiot przetwarzający dane mający siedzibę w państwie trzecim, które nie zapewnia odpowiedniej ochrony, tak aby zapewnić poziom ochrony odpowiedni do ryzyka, jakie stanowi przetwarzanie i charakter danych podlegających ochronie. Strony powinny zawrzeć w umowie postanowienia dotyczące technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa, które, uwzględniając właściwe prawo o ochronie danych, stan wiedzy w tej dziedzinie i koszty ich wdrożenia, są niezbędne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, nieupoważnionym ujawnieniem lub dostępem oraz innymi niezgodnymi z prawem formami przetwarzania.
- (13) W celu ułatwienia przepływu danych z Unii Europejskiej pożądanym jest, by podmioty przetwarzające dane, świadczące usługi przetwarzania danych na rzecz wielu administratorów danych w Unii Europejskiej, mogły stosować te same techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa bez względu na państwo członkowskie, z którego dane są przekazywane, w szczególności w przypadkach, w których podmiot odbierający dane otrzymuje je do dalszego przetwarzania z różnych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej w Unii Europejskiej przez podmioty przekazujące dane; w takich przypadkach powinno mieć zastosowanie prawo wyznaczonego państwa członkowskiego będącego miejscem prowadzenia działalności gospodarczej.
- (14) Należy określić minimalny zakres informacji, które strony powinny podać w umowie dotyczącej przekazywania. Państwa członkowskie powinny zachować prawo do szczegółowego określenia informacji, których udzielenia wymaga się od stron umowy. Funkcjonowanie niniejszej decyzji powinno podlegać przeglądowi w świetle zdobywanego doświadczenia.
- (15) Podmiot odbierający dane powinien przetwarzać przekazane dane osobowe tylko w imieniu podmiotu przekazującego dane oraz zgodnie z jego instrukcjami i obowiązkami zawartymi w klauzulach. Podmiot odbierający dane nie powinien w szczególności ujawniać danych osobowych osobie trzeciej bez uprzedniej pisemnej zgody podmiotu przekazującego dane. Podmiot przekazujący dane powinien nakazać podmiotowi odbierającemu dane, aby w całym okresie świadczenia usług przetwarzania danych dane były przetwarzane zgodnie z jego instrukcjami, właściwym prawem o ochronie danych i obowiązkami zawartymi w klauzulach.
- (16) Sprawozdanie z wdrażania decyzji w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich zawierało zalecenie dotyczące sporządzania odpowiednich standardowych klauzul umownych dotyczących dalszego przekazywania danych przez podmioty przetwarzające dane prowadzące działalność gospodarczą w państwie trzecim innym podmiotom przetwarzającym dane (podwykonawstwo przetwarzania) w celu uwzględnienia tendencji i praktyk gospodarczych w ramach postępującej globalizacji przetwarzania danych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 4.7.2001, s. 19.

- (17) Niniejsza decyzja powinna zawierać szczegółowe standardowe klauzule umowne dotyczące podzlecenia przez podmiot przetwarzający dane prowadzący działalność gospodarczą w państwie trzecim (podmiot odbierający dane) usług przetwarzania danych innym podmiotom przetwarzającym dane (podwykonawcom przetwarzania) prowadzącym działalność gospodarczą w państwach trzecich. Ponadto w niniejszej decyzji należy określić warunki dotyczące podwykonawstwa przetwarzania, jakie muszą zostać spełnione do zapewnienia ciągłej ochrony przekazywanych danych osobowych niezależnie od dalszego przekazywania danych podwykonawcy przetwarzania.
- (18) Ponadto podwykonawstwo przetwarzania danych powinno polegać tylko na czynnościach uzgodnionych w umowie zawartej między podmiotem przekazującym a odbierającym dane, zawierającej standardowe klauzule umowne określone w niniejszej decyzji, oraz nie powinno odnosić się do innych operacji lub celów przetwarzania danych, zgodnie z zasadą ograniczenia celu określoną dyrektywą 95/46/WE. Co więcej, jeżeli podwykonawca przetwarzania nie zdoła wypełnić swoich obowiązków zawartych w takiej umowie, podmiot odbierający dane powinien ponosić odpowiedzialność wobec podmiotu przekazującego dane. Przekazanie danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane prowadzącym działalność gospodarczą poza Unią Europejską nie powinno mieć wpływu na fakt, że działania związane z przetwarzaniem powinny podlegać właściwemu prawu o ochronie danych.
- (19) Egzekwowanie standardowych klauzul umownych powinno być możliwe nie tylko przez organizacje, które są stronami umowy, ale także przez osoby, których dane dotyczą, w szczególności jeżeli osoby te ponoszą szkodę w wyniku naruszenia umowy.
- (20) Osoba, której dotyczą dane, powinna mieć prawo do kierowania roszczeń wobec podmiotu przekazującego dane, który jest administratorem przekazanych danych osobowych, i w razie potrzeby uzyskania od niego odszkodowania. W wyjątkowych przypadkach osoba, której dane dotyczą, powinna mieć również prawo do kierowania roszczeń wobec podmiotu odbierającego dane i w razie potrzeby uzyskania od niego odszkodowania w takich przypadkach, wynikających z naruszenia przez niego lub przez podwykonawcę wykonującego przetwarzanie na jego zlecenie któregośkolwiek z obowiązków wymienionych w klauzuli 3 pkt 2, w których podmiot przekazujący dane przestał istnieć faktycznie lub formalnie albo stał się niewypłacalny. W wyjątkowych przypadkach osoba, której dane dotyczą, powinna mieć także prawo do kierowania roszczeń wobec podwykonawcy przetwarzania i w razie potrzeby uzyskania od niego odszkodowania, jeżeli zarówno podmiot przekazujący, jak i odbierający dane przestały istnieć faktycznie lub formalnie albo stali się niewypłacalni. Taka odpowiedzialność podwykonawcy przetwarzania wobec osoby trzeciej powinna być ograniczona do jego własnych czynności przetwarzania danych zgodnie z klauzulami umownymi.
- (21) Jeżeli spór między osobą, której dotyczą dane i która powołuje się na klauzulę na rzecz osoby trzeciej, oraz podmiotem odbierającym dane nie znajduje polubownego rozwiązania, ten ostatni powinien zapewnić osobie, której dane dotyczą, możliwość wyboru między mediacją a postępowaniem sądowym. Zakres, w jakim osoba, której dotyczą dane, będzie miała rzeczywistą możliwość wyboru, będzie zależał od dostępności wiarygodnych i uznanych systemów mediacji. Mediacja za pośrednictwem organów nadzorczych ochrony danych państwa członkowskiego, w którym podmiot przekazujący dane prowadzi działalność gospodarczą, powinna stanowić możliwy sposób rozwiązania sporu, jeśli organy te zapewniają możliwość skorzystania z takiej usługi.
- (22) Umowa powinna podlegać prawu państwa członkowskiego, w którym podmiot przekazujący dane prowadzi działalność gospodarczą, umożliwiając osobie trzeciej, na rzecz której zawarto umowę, jej egzekwowanie. Osoby, których dotyczą dane, powinny mieć prawo do reprezentacji przez stowarzyszenia lub inne organy, jeżeli sobie tego życzą i jeżeli dopuszcza to prawo krajowe. Temu samemu prawu powinny również podlegać postanowienia dotyczące ochrony danych jakiejkolwiek umowy z podwykonawcą przetwarzania dotyczącej działalności związanej z podwykonawstwem przetwarzania danych osobowych przekazywanych podmiotowi odbierającemu dane przez podmiot przekazujący dane na podstawie klauzul umownych.
- (23) Niniejsza decyzja ma zastosowanie wyłącznie do sytuacji, w której podmiot przetwarzający dane prowadzący działalność gospodarczą w państwie trzecim podzleca wykonanie czynności przetwarzania danych podwykonawcy przetwarzania danych prowadzącemu działalność w państwie trzecim, a zatem nie powinna ona mieć zastosowania do sytuacji, w której podmiot przetwarzający dane prowadzący działalność gospodarczą w Unii Europejskiej i przetwarzający dane osobowe w imieniu administratora prowadzącego działalność gospodarczą w Unii Europejskiej podzleca wykonanie czynności przetwarzania danych podwykonawcy przetwarzania prowadzącemu działalność gospodarczą w państwie trzecim. W takich sytuacjach państwa członkowskie mają swobodę co do tego, czy uwzględnić fakt, że zasady i gwarancje standardowych klauzul umownych określonych w niniejszej decyzji zostały zastosowane do zleceń podwykonawcy przetwarzania danych prowadzącemu działalność gospodarczą w państwie trzecim z zamiarem zapewnienia odpowiedniej ochrony praw osób, których dane dotyczą, a których dane osobowe są przekazywane dla celów czynności podwykonawstwa przetwarzania danych.
- (24) Grupa Robocza ds. Ochrony Osób Fizycznych w zakresie Przetwarzania Danych Osobowych, powołana na mocy art. 29 dyrektywy 95/46/WE, wydała opinię o poziomie ochrony zapewnionym przez standardowe klauzule umowne, załączone do niniejszej decyzji, którą uwzględniono przy sporządzaniu niniejszej decyzji.
- (25) Należy uchylić decyzję 2002/16/WE.
- (26) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 31 dyrektywy 95/46/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Standardowe klauzule umowne określone w załączniku uważa się za zapewniające odpowiednie gwarancje ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych oraz wykonywania odpowiednich praw zgodnie wymogami art. 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja dotyczy jedynie odpowiedniego poziomu ochrony zapewnionej przez standardowe klauzule umowne określone w załączniku dotyczące przekazywania danych osobowych. Nie ma ona wpływu na stosowanie innych przepisów prawa krajowego wdrażających dyrektywę 95/46/WE, które dotyczą przetwarzania danych osobowych w państwach członkowskich.

Niniejsza decyzja ma zastosowanie do przekazywania danych osobowych przez administratorów danych prowadzących działalność gospodarczą w Unii Europejskiej do podmiotów odbierających dane prowadzących działalność gospodarczą poza Unią Europejską, którzy działają jedynie jako przetwarzający dane.

Artykuł 3

Do celów niniejszej decyzji stosuje się poniższe definicje:

- a) „szczególne kategorie danych” oznaczają dane, o których mowa w art. 8 dyrektywy 95/46/WE;
- b) „organ nadzorczy” oznacza organ, o którym mowa w art. 28 dyrektywy 95/46/WE;
- c) „podmiot przekazujący dane” oznacza administratora danych, który przekazuje dane osobowe;
- d) „podmiot odbierający dane” oznacza administratora danych prowadzącego działalność gospodarczą w państwie trzecim, który wyraża zgodę na otrzymywanie od podmiotu przekazującego danych osobowych w celu ich przetwarzania w imieniu podmiotu przekazującego po przekazaniu zgodnie z instrukcjami tego ostatniego i warunkami określonymi w niniejszej decyzji i który nie podlega systemowi państwa trzeciego zapewniającemu odpowiednią ochronę w rozumieniu art. 25 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE;
- e) „podwykonawca przetwarzania” oznacza jakiegokolwiek podmiot działający na zlecenie podmiotu odbierającego dane lub innego podwykonawcy przetwarzania realizującego zlecenie podmiotu odbierającego dane, który wyraża zgodę na otrzymywanie, od podmiotu odbierającego dane lub innego podwykonawcy przetwarzania realizującego zlecenie podmiotu odbierającego, danych osobowych przeznaczonych wyłącznie do ich przetworzenia w imieniu podmiotu przekazującego po przekazaniu zgodnie z instrukcjami tego ostatniego, standardowymi klauzulami umownymi ustalonymi w załączniku i warunkami sporządzonej na piśmie umowy o podwykonawstwo;

- f) „właściwe prawo o ochronie danych” oznacza prawodawstwo chroniące podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, a w szczególności ich prawo do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, właściwe dla administratora danych w państwie członkowskim, w którym podmiot przekazujący dane prowadzi działalność gospodarczą;
- g) „techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa” oznaczają takie środki, których celem jest ochrona danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, nieupoważnionym ujawnieniem lub dostępem, w szczególności jeżeli przetwarzanie obejmuje przekazywanie danych za pomocą sieci oraz przed innymi niezgodnymi z prawem formami przetwarzania.

Artykuł 4

1. Bez uszczerbku dla swoich kompetencji do podejmowania działań w celu zapewnienia zgodności z przepisami prawa krajowego przyjętego na mocy rozdziałów II, III, V i VI dyrektywy 95/46/WE, właściwe organy w państwach członkowskich mogą wykonywać przysługujące im obecnie uprawnienia do zakazania lub zawieszenia przekazywania danych do państw trzecich w celu ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania ich danych osobowych, w przypadkach, w których:

- a) ustalono, że prawo, któremu podlega podmiot odbierający dane lub podwykonawca przetwarzania, nakłada na niego wymagania dotyczące odstępowania od stosowania zasad ochrony danych, które wykraczają poza ograniczenia konieczne w demokratycznym społeczeństwie w rozumieniu w art. 13 dyrektywy 95/46/WE, jeżeli wymagania te mogą mieć istotne negatywne skutki dla gwarancji ustanowionych we właściwym prawie o ochronie danych i w standardowych klauzulach umownych;
- b) właściwy organ ustalił, że podmiot odbierający dane lub podwykonawca przetwarzania naruszył standardowe klauzule umowne określone w załączniku; lub
- c) istnieje istotne prawdopodobieństwo, że standardowe klauzule umowne zawarte w załączniku nie są lub nie będą przestrzegane, a kontynuowanie przekazywania danych może stworzyć realne zagrożenie wyrządzenia poważnej szkody osobom, których dane dotyczą.

2. Zakaz lub zawieszenie na mocy ust. 1 znosi się po ustaniu powodów wprowadzenia zawieszenia lub zakazu.

3. Państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o podjęciu środków na mocy ust. 1 i 2, a Komisja przesyła te informacje pozostałym państwom członkowskim.

Artykuł 5

Komisja ocenia funkcjonowanie niniejszej decyzji na podstawie dostępnych informacji trzy lata po jej przyjęciu. Komisja przedstawia sprawozdanie z ustaleń Komitetowi ustanowionemu na mocy art. 31 dyrektywy 95/46/WE. Sprawozdanie to obejmuje wszelkie dowody, które mogą mieć wpływ na ocenę odpowiedniego charakteru standardowych klauzul umownych zawartych w załączniku i wszelkie dowody wskazujące na dyskryminacyjny sposób stosowania niniejszej decyzji.

Artykuł 6

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 15 maja 2010 r.

Artykuł 7

1. Decyzja 2002/16/WE traci moc z dniem 15 maja 2010 r.
2. Umowa zawarta między podmiotem przekazującym a odbierającym dane na mocy decyzji 2002/16/WE przed dniem 15 maja 2010 r. pozostaje w mocy i obowiązuje dopóty,

dopóki czynności przekazywania i przetwarzania danych, które są przedmiotem umowy, pozostają niezmienione, a dane osobowe objęte niniejszą decyzją są nadal przekazywane między stronami. Jeżeli umawiające się strony zdecydują o dokonaniu zmian w tym zakresie lub podzleceniu wykonania czynności przetwarzania danych, które są przedmiotem umowy, wymaga się zawarcia nowej umowy zgodnej ze standardowymi klauzulami umownymi określonymi w załączniku.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja jest skierowana do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 lutego 2010 r.

W imieniu Komisji

Jacques BARROT

Wiceprzewodniczący

ZAŁĄCZNIK

STANDARDOWE KLAUZULE UMOWNE (PODMIOTY PRZETWARZAJĄCE)

Do celów art. 26 ust. 2 dyrektywy 95/46/WE w odniesieniu do przekazywania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w państwach trzecich, które nie zapewniają odpowiedniego poziomu ochrony danych

Nazwa organizacji przekazującej dane:

Adres:

Tel.:; faks:; e-mail:

Inne informacje niezbędne do identyfikacji organizacji:

.....

(podmiot przekazujący dane)

i

Nazwa organizacji odbierającej dane:

Adres:

Tel.:; faks:; e-mail:

pozostałe informacje niezbędne do identyfikacji organizacji:

.....

(podmiot odbierający dane)

zwanymi z osobna „stroną”, a łącznie „stronami”,

UZGODNIONO następujące klauzule umowne (klauzule) w celu dostarczenia odpowiednich gwarancji ochrony prywatności i podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie przekazywania podmiotowi odbierającemu dane przez podmiot przekazujący danych osobowych wyszczególnionych w dodatku 1.

Klauzula 1

Definicje

Do celów niniejszych klauzul:

- a) „dane osobowe”, „szczególne kategorie danych”, „przetwarzać/przetwarzanie”, „administrator danych”, „podmiot przetwarzający”, „osoba, której dane dotyczą” i „organ nadzorczy” mają to samo znaczenie co w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾;
- b) „podmiot przekazujący dane” oznacza administratora danych, który przekazuje dane osobowe;
- c) „podmiot odbierający dane” oznacza podmiot przetwarzający dane, który wyraża zgodę na otrzymywanie od podmiotu przekazującego danych osobowych w celu ich przetwarzania w imieniu podmiotu przekazującego po przekazaniu zgodnie z instrukcjami tego ostatniego i warunkami określonymi w niniejszych klauzulach i który nie podlega systemowi państwa trzeciego zapewniającemu odpowiednią ochronę w rozumieniu art. 25 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE;

⁽¹⁾ W ramach niniejszej klauzuli strony mogą powtórzyć definicje i znaczenia zawarte w dyrektywie 95/46/WE, jeżeli uznają, że bardziej korzystne będzie ich odrębne zawarcie w umowie.

- d) „podwykonawca przetwarzania” oznacza jakikolwiek podmiot działający na zlecenie podmiotu odbierającego dane lub innego podwykonawcy przetwarzania realizującego zlecenie podmiotu odbierającego dane, który wyraża zgodę na otrzymywanie, od podmiotu odbierającego dane lub innego podwykonawcy przetwarzania realizującego zlecenie podmiotu odbierającego, danych osobowych przeznaczonych wyłącznie do ich przetworzenia w imieniu podmiotu przekazującego po przekazaniu zgodnie z instrukcjami tego ostatniego, warunkami ustalonymi w niniejszych klauzulach i warunkami sporządzonej na piśmie umowy o podwykonawstwo;
- e) „właściwe prawo o ochronie danych” oznacza prawodawstwo chroniące podstawowe prawa i wolności osób fizycznych, a w szczególności ich prawo do prywatności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, właściwe dla administratora danych w państwie członkowskim, w którym podmiot przekazujący dane prowadzi działalność gospodarczą;
- f) „techniczne i organizacyjne środki ochrony” oznaczają takie środki, których celem jest ochrona danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, nieupoważnionym ujawnieniem lub dostępem, w szczególności jeżeli przetwarzanie obejmuje przekazywanie danych za pomocą sieci oraz przed innymi niezgodnymi z prawem formami przetwarzania.

Klauzula 2

Szczegóły dotyczące przekazywania danych

Szczegóły dotyczące przekazywania danych, a w szczególności w stosownych przypadkach szczególne kategorie danych, są określone w dodatku 1, który stanowi integralną część klauzul.

Klauzula 3

Klauzula na rzecz osoby trzeciej

1. Osoba, której dotyczą dane, może żądać od podmiotu przekazującego dane wykonania niniejszej klauzuli, klauzuli 4 lit. b)–i), klauzuli 5 lit. a)–e) oraz lit. g)–j), klauzuli 6 pkt 1 i 2, klauzuli 7, klauzuli 8 pkt 2 i klauzuli 9–12, jako osoba trzecia, na rzecz której zawarto umowę.
2. Osoba, której dotyczą dane, może żądać od podmiotu odbierającego dane wykonania niniejszej klauzuli, klauzuli 5 lit. a)–e) oraz lit. g), klauzuli 6, klauzuli 7, klauzuli 8 pkt 2 i klauzul 9–12 w przypadkach, w których podmiot przekazujący dane przestał istnieć faktycznie lub formalnie. Jeżeli jednak na podstawie umowy lub z mocy prawa podmiot będący jego następcą przejął wszystkie zobowiązania prawne podmiotu przekazującego dane, skutkiem czego przyjął na siebie jego prawa i obowiązki, osoba, której dane dotyczą, może żądać wykonania wymienionych klauzul od tego następcy.
3. Osoba, której dotyczą dane, może żądać od podwykonawcy przetwarzania wykonania niniejszej klauzuli, klauzuli 5 lit. a)–e) oraz lit. g), klauzuli 6, klauzuli 7, klauzuli 8 pkt 2 i klauzul 9–12 w przypadkach, w których zarówno podmioty przekazujący, jak i odbierający dane przestały istnieć faktycznie lub formalnie albo stały się niewypłacalne. Jeżeli jednak na podstawie umowy lub z mocy prawa podmiot będący jego następcą przejął wszystkie zobowiązania prawne podmiotu przekazującego dane, skutkiem czego przyjął na siebie jego prawa i obowiązki, osoba, której dane dotyczą, może żądać wykonania wymienionych klauzul od tego następcy. Taka odpowiedzialność podwykonawcy przetwarzania wobec osoby trzeciej jest ograniczona do jego własnych czynności przetwarzania danych na podstawie niniejszych klauzul.
4. Strony nie sprzeciwiają się reprezentowaniu osoby, której dane dotyczą, przez stowarzyszenie lub inny organ, jeżeli takie jest wyraźne życzenie osoby, której dane dotyczą, i jeżeli zezwala na to prawo krajowe.

Klauzula 4

Obowiązki podmiotu przekazującego dane

Podmiot przekazujący dane zgadza się na poniższe warunki i gwarantuje, że:

- a) przetwarzanie danych, włącznie z samym ich przekazywaniem, odbywało się i będzie się nadal odbywało zgodnie z odpowiednimi przepisami właściwego prawa o ochronie danych (i w stosownych przypadkach było przedmiotem powiadomienia odpowiednich władz państwa członkowskiego, w którym podmiot przekazujący dane prowadzi działalność gospodarczą) oraz bez naruszenia odpowiednich przepisów tego państwa;
- b) nakazał i będzie nakazywał podmiotowi odbierającemu dane podczas całego okresu świadczenia usług przetwarzania danych osobowych, przetwarzanie przekazywanych danych osobowych wyłącznie w imieniu podmiotu przekazującego dane oraz zgodnie z właściwym prawem o ochronie danych i z niniejszymi klauzulami;

- c) podmiot odbierający dane zapewni wystarczające gwarancje w odniesieniu do technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa wyszczególnionych w dodatku 2 do niniejszej umowy;
- d) biorąc pod uwagę ocenę wymogów właściwego prawa o ochronie danych osobowych, środki bezpieczeństwa są odpowiednie do ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą, zmianą, nieupoważnionym ujawnieniem lub dostępem, w szczególności jeżeli przetwarzanie obejmuje przekazywanie danych za pomocą sieci, oraz przed innymi niezgodnymi z prawem formami przetwarzania, a także że środki te zapewniają poziom bezpieczeństwa odpowiedni do ryzyka, jakie stanowi przetwarzanie i charakter danych podlegających ochronie, uwzględniając stan wiedzy w tej dziedzinie i koszty ich wdrożenia;
- e) zapewni zgodność ze środkami bezpieczeństwa;
- f) jeżeli przekazanie obejmuje szczególne kategorie danych, osoba, której dane dotyczą, została poinformowana lub będzie poinformowana przed przekazaniem lub jak najszybciej po przekazaniu o tym, że jej dane mogą być przekazane do państwa trzeciego, które nie zapewnia odpowiedniej ochrony w rozumieniu dyrektywy 95/46/WE;
- g) prześle wszelkie zawiadomienia otrzymane od podmiotu odbierającego dane lub podwykonawcy przetwarzania na mocy klauzuli 5 lit. b) i klauzuli 8 pkt 3 do organu nadzorczego ds. ochrony danych, jeżeli podmiot przekazujący dane zdecyduje się kontynuować przekazywanie danych lub znieść zawieszenie;
- h) na żądanie udostępni osobie, której dotyczą dane, kopię niniejszych klauzul, z wyjątkiem dodatku 2, oraz skrócony opis środków bezpieczeństwa, a także kopię każdej umowy dotyczącej usług podwykonawstwa przetwarzania danych, która musi być zawarta zgodnie z niniejszymi klauzulami; jednakże w przypadku gdy klauzule lub umowa zawierają informacje handlowe, informacje te można usunąć;
- i) w przypadku podwykonawstwa przetwarzania danych działalność związana z przetwarzaniem prowadzona jest zgodnie z klauzulą 11 przez podwykonawcę przetwarzania zapewniającego co najmniej ten sam poziom ochrony danych osobowych i praw osoby, której dane dotyczą, co podmiot odbierający dane zgodnie z niniejszymi klauzulami; oraz
- j) zapewni zgodność z klauzulą 4 lit. a)–i).

Klauzula 5

Obowiązki podmiotu odbierającego dane ⁽¹⁾

Podmiot odbierający dane zgadza się na poniższe warunki i gwarantuje, że:

- a) będzie przetwarzał dane osobowe wyłącznie w imieniu podmiotu przekazującego dane i zgodnie z jego instrukcjami oraz niniejszymi klauzulami; jeżeli z jakichkolwiek powodów nie może zapewnić takiej zgodności, zgadza się na natychmiastowe poinformowanie podmiotu przekazującego dane o niemożności spełnienia tego warunku, a podmiot przekazujący dane jest w takim przypadku uprawniony do zawieszenia przekazywania danych lub rozwiązania umowy;
- b) nie ma powodu, by sądzić, że prawodawstwo mające do niego zastosowanie uniemożliwia mu wypełnianie instrukcji otrzymanych od podmiotu przekazującego dane i jego obowiązków wynikających z umowy oraz że w przypadku zmiany prawodawstwa, która może mieć istotne negatywne skutki dla gwarancji i obowiązków określonych w niniejszych klauzulach, zawiadomi o tym jak najszybciej podmiot przekazujący dane, który w takim przypadku jest uprawniony do zawieszenia przekazywania danych lub rozwiązania umowy;
- c) wdrożył techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wyszczególnione w dodatku 2 przed przetwarzaniem przekazanych danych osobowych;

⁽¹⁾ Obowiązujące wymogi przepisów krajowych mające zastosowanie do podmiotu odbierającego dane, które nie wykraczają poza to, co konieczne w demokratycznym społeczeństwie na podstawie jednego z interesów wymienionych w art. 13 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE (tj. jeżeli stanowią środek konieczny do zabezpieczenia: bezpieczeństwa narodowego, obronności, bezpieczeństwa publicznego, zapobiegania przestępstwom lub czynom stanowiącym naruszenie zasad etyki w zawodach regulowanych i ich dochodzenia, wykrywania i ścigania, ważnego interesu ekonomicznego lub finansowego państwa lub ochrony osoby, której dane dotyczą, lub praw i wolności innych osób), nie są sprzeczne ze standardowymi klauzulami umownymi. Niektóre przykłady wspomnianych bezwzględnie obowiązujących wymogów niewykraczających poza to, co konieczne w demokratycznym społeczeństwie, to m.in. sankcje uznane na szczeblu międzynarodowym, wymagania związane ze sprawozdawczością podatkową lub w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

- d) niezwłocznie powiadomi podmiot przekazujący dane o:
- (i) jakichkolwiek prawnie wiążących wnioskach o ujawnienie danych osobowych ze strony organów ścigania, chyba że powiadomienie o takim wniosku jest zakazane, na przykład na mocy prawa karnego w celu zachowania poufności postępowań prowadzonych przez organy ścigania,
 - (ii) jakimkolwiek przypadkowym lub nieupoważnionym dostępem; oraz
 - (iii) jakimkolwiek żądaniu otrzymanym bezpośrednio od osób, których dotyczą dane, bez udzielenia odpowiedzi na to żądanie, chyba że został on w inny sposób upoważniony do takiego postępowania;
- e) niezwłocznie i we właściwy sposób zajmie się wszystkimi zapytaniami ze strony podmiotu przekazującego dane, dotyczącymi przetwarzania przez siebie danych osobowych będących przedmiotem przekazania, oraz stosuje się do zaleceń organów nadzorczych w odniesieniu do przetwarzania przekazywanych danych;
- f) na żądanie podmiotu przekazującego dane przedstawi swoje urządzenia do przetwarzania danych w celu kontroli działalności związanej z przetwarzaniem danych objętej niniejszymi klauzulami, przeprowadzanej przez podmiot przekazujący dane lub organ kontrolny złożony z niezależnych członków i posiadający wymagane kwalifikacje zawodowe, związany obowiązkiem zachowania poufności, wybrany przez podmiot przekazujący dane, w stosownych przypadkach w porozumieniu z organem nadzorczym;
- g) na żądanie udostępni osobie, której dane dotyczą, kopię niniejszych klauzul lub jakiejkolwiek istniejącej umowy dotyczącej podwykonawstwa przekazywania danych; jednakże w przypadku gdy klauzule lub umowa zawierają informacje handlowe, informacje te można usunąć, z wyjątkiem dodatku 2, który zostanie zastąpiony skróconym opisem środków bezpieczeństwa, w przypadkach, w których osoba, której dane dotyczą, nie jest w stanie uzyskać kopii od podmiotu przekazującego dane;
- h) w przypadku podwykonawstwa przetwarzania danych poinformował wcześniej podmiot przekazujący dane i uzyskał jego uprzednią pisemną zgodę;
- i) usługi przetwarzania danych przez podwykonawcę przetwarzania będą świadczone zgodnie z klauzulą 11;
- j) niezwłocznie prześle podmiotowi przekazującemu dane kopię każdej umowy dotyczącej podwykonawstwa przetwarzania danych zawartej na podstawie niniejszych klauzul.

Klauzula 6

Odpowiedzialność

1. Strony uzgadniają, że każda osoba, której dotyczą dane, która poniosła szkodę w wyniku jakiegokolwiek naruszenia obowiązków, o których mowa w klauzuli 3 lub 11, przez którąkolwiek ze stron lub podwykonawcę przetwarzania, jest uprawniona do uzyskania odszkodowania za poniesioną szkodę od podmiotu przekazującego dane.

2. Jeżeli osoba, której dane dotyczą, nie jest w stanie wystąpić przeciw podmiotowi przekazującemu dane z roszczeniem o odszkodowanie zgodnie z pkt 1, wynikającym z naruszenia przez podmiot odbierający dane lub jego podwykonawcę przetwarzania któregośkolwiek z ich obowiązków, o których mowa w klauzuli 3 lub klauzuli 11, ponieważ podmiot przekazujący dane przestał istnieć faktycznie lub formalnie lub stał się niewypłacalny, podmiot odbierający dane zgadza się na wystąpienie przez osobę, której dotyczą dane, z roszczeniem wobec podmiotu odbierającego dane, tak jakby był on podmiotem przekazującym dane; jeżeli jednak jakimkolwiek podmiot będący jego następcą przejął na podstawie umowy lub z mocy prawa wszystkie zobowiązania prawne podmiotu przekazującego dane, osoba, której dane dotyczą, może egzekwować swoje prawa wobec tego następcy.

Podmiot odbierający dane nie może powoływać się na naruszenie przez podwykonawcę przetwarzania jego obowiązków, aby uniknąć swojej własnej odpowiedzialności.

3. Jeżeli osoba, której dane dotyczą, nie jest w stanie wystąpić przeciw podmiotowi przekazującemu dane lub podmiotowi odbierającemu dane z roszczeniem, o którym mowa w pkt 1 i 2, wynikającym z naruszenia przez podwykonawcę przetwarzania któregośkolwiek z obowiązków, o których mowa w klauzulach 3 lub klauzuli 11, ponieważ zarówno podmiot przekazujący, jak i odbierający dane przestały istnieć faktycznie lub formalnie lub stały się niewypłacalne, podwykonawca przetwarzania zgadza się na wystąpienie przez osobę, której dotyczą dane, z roszczeniem wobec niego w odniesieniu do jego własnych czynności przetwarzania danych na podstawie niniejszych klauzul, tak jakby był on podmiotem przekazującym lub odbierającym dane; jeżeli jednak jakimkolwiek podmiot będący jego następcą przejął na podstawie umowy lub z mocy prawa wszystkie zobowiązania prawne podmiotu przekazującego lub odbierającego dane, osoba, której dotyczą dane, może egzekwować swoje prawa wobec tego następcy. Odpowiedzialność podwykonawcy przetwarzania jest ograniczona do jego własnych czynności przetwarzania danych zgodnie z niniejszymi klauzulami.

Klauzula 7

Mediacja i sąd właściwy

1. Podmiot odbierający dane zgadza się na to, że jeżeli osoba, której dotyczą dane, powołuje się wobec niego na prawa osoby trzeciej, na rzecz której zawarto umowę lub występuje o odszkodowanie za szkody na podstawie niniejszych klauzul, podmiot odbierający dane przyjmie decyzję osoby, której dane dotyczą, o:

- a) przekazaniu sporu do mediacji prowadzonej przez niezależną osobę lub, w stosownych przypadkach, organ nadzorczy;
- b) przekazaniu sporu do sądów w państwie członkowskim, w którym prowadzi działalność gospodarczą podmiot przekazujący dane.

2. Strony uzgadniają, że wybór osoby, której dotyczą dane, nie będzie naruszał jej materialnych lub proceduralnych praw do środków ochrony prawnej zgodnie z odrębnymi przepisami prawa krajowego lub międzynarodowego.

Klauzula 8

Współpraca z organami nadzorczymi

1. Podmiot przekazujący dane zgadza się dostarczyć kopię niniejszej umowy organowi nadzorczemu na jego żądanie lub jeżeli dostarczenie kopii jest wymagane na mocy właściwego prawa o ochronie danych.

2. Strony uzgadniają, że organ nadzorczy ma prawo do przeprowadzenia kontroli podmiotu odbierającego dane i jakiegokolwiek podwykonawcy przetwarzania, która ma ten sam zakres i podlega tym samym warunkom, jakie miałyby zastosowanie do kontroli podmiotu przekazującego dane na mocy właściwego prawa o ochronie danych.

3. Podmiot odbierający dane niezwłocznie informuje podmiot przekazujący dane o istnieniu przepisów mających zastosowanie do podmiotu odbierającego dane lub któregośkolwiek z podwykonawców przetwarzania działających na jego zlecenie, które uniemożliwiłyby przeprowadzenie kontroli podmiotu odbierającego dane lub podwykonawcy przetwarzania na podstawie pkt 2. W takim przypadku podmiot przekazujący dane ma prawo podjąć środki przewidziane w klauzuli 5 lit. b).

Klauzula 9

Prawo właściwe

Klauzule podlegają prawu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność podmiot przekazujący dane, a mianowicie

Klauzula 10

Zmiany umowy

Strony zobowiązują się do niedokonywania zmian lub modyfikacji niniejszych klauzul. Nie wyklucza to dodawania przez strony w razie potrzeby klauzul dotyczących kwestii związanych z ich działalnością gospodarczą, pod warunkiem że nie są one sprzeczne z niniejszymi klauzulami.

Klauzula 11

Podwykonawstwo przetwarzania danych

1. Podmiot odbierający dane nie podzleca czynności przetwarzania danych wykonywanych w imieniu podmiotu przekazującego dane na podstawie niniejszych klauzul bez uprzedniej pisemnej zgody podmiotu przekazującego dane. Jeżeli podmiot odbierający dane podzleca wykonanie swoich obowiązków w ramach niniejszych klauzul za zgodą podmiotu przekazującego dane, czyni to wyłącznie na podstawie umowy pisemnej z podwykonawcą przetwarzania, która nakłada na podwykonawcę przetwarzania te same obowiązki, jakie spoczywają na podmiocie odbierającym dane w ramach niniejszych klauzul⁽¹⁾. Jeżeli podwykonawca przetwarzania nie wypełnia swoich obowiązków w zakresie ochrony danych w ramach takiej umowy pisemnej, podmiot odbierający dane ponosi pełną odpowiedzialność wobec podmiotu przekazującego dane za wykonanie obowiązków podwykonawcy przetwarzania na mocy takiej umowy.

2. Umowa pisemna zawarta między podmiotem odbierającym dane a podwykonawcą przetwarzania przed przekazaniem danych osobowych podwykonawcy przetwarzania obejmuje również klauzulę na rzecz osoby trzeciej, określoną w klauzuli 3, w odniesieniu do przypadków, w których osoba, której dotyczą dane, nie jest w stanie wystąpić z roszczeniem o odszkodowanie, o którym mowa w klauzuli 6 pkt 1 przeciw podmiotowi przekazującemu lub odbierającemu dane, ponieważ przestały one istnieć faktycznie lub formalnie lub stały się niewypłacalne, a żaden podmiot będący następcą nie przejął na podstawie umowy lub z mocy prawa wszystkich zobowiązań prawnych podmiotu przekazującego lub odbierającego dane. Taka odpowiedzialność podwykonawcy przetwarzania wobec osoby trzeciej jest ograniczona do jego własnych czynności przetwarzania danych na podstawie niniejszych klauzul.

3. Postanowienia umowy, o której mowa w ust. 1, dotyczące aspektów ochrony danych w odniesieniu do podwykonawstwa przetwarzania, podlegają prawu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność gospodarczą podmiot przekazujący dane, a mianowicie

⁽¹⁾ Ten wymóg może zostać spełniony przez wspólne podpisanie przez podwykonawcę przetwarzania umowy zawartej między podmiotem przekazującym a odbierającym dane na mocy niniejszej decyzji.

4. Podmiot przekazujący dane prowadzi wykaz umów dotyczących podwykonawstwa przetwarzania danych zawartych na podstawie niniejszych klauzul, o których został poinformowany przez podmiot odbierający dane na podstawie klauzuli 5 lit. j); wykaz ten podlega aktualizacji co najmniej raz do roku. Wykaz udostępnia się organowi nadzorczemu właściwemu dla podmiotu przekazującego dane.

Klauzula 12

Obowiązki po zakończeniu usług przetwarzania danych osobowych

1. Strony uzgadniają, że wraz z zakończeniem świadczenia usług przetwarzania danych podmiot odbierający dane i podwykonawca przetwarzania zwracają podmiotowi przekazującemu dane wszystkie przekazane dane osobowe i ich kopie lub niszczą wszystkie dane osobowe i poświadczają przekazującemu dane, że to uczynili, zgodnie z decyzją przekazującego dane, chyba że przepisy prawa obowiązujące podmiot odbierający dane uniemożliwiają mu zwrot lub zniszczenie wszystkich lub części przekazanych danych osobowych. W tym przypadku podmiot odbierający dane gwarantuje, że zapewni poufność przekazanych danych osobowych i nie będzie ich już aktywnie przetwarzał.

2. Podmiot odbierający dane lub podwykonawca przetwarzania gwarantują przedstawienie na żądanie podmiotu przekazującego dane lub organu nadzorczego urzędów do przetwarzania danych do celów kontroli środków, o których mowa w ust. 1.

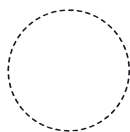
W imieniu podmiotu przekazującego dane:

Pełne imię i nazwisko:

Stanowisko:

Adres:

Inne informacje niezbędne do tego, aby umowa była wiążąca (jeśli dotyczy):

(pieczęć organizacji)

Podpis

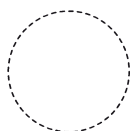
W imieniu podmiotu odbierającego dane:

Pełne imię i nazwisko:

Stanowisko:

Adres:

Inne informacje niezbędne do tego, aby umowa była wiążąca (jeśli dotyczy):

(pieczęć organizacji)

Podpis

Dodatek 1

do standardowych klauzul umownych

Niniejszy dodatek stanowi część klauzul i musi być wypełniony i podpisany przez strony

Zgodnie z procedurami krajowymi państwa członkowskie mogą uzupełniać niniejszy dodatek lub określić wszelkie niezbędne dodatkowe informacje, które należy zawrzeć w niniejszym dodatku.

Podmiot przekazujący dane

Podmiot przekazujący dane (proszę krótko scharakteryzować działalność związaną z przekazywaniem danych):

.....

.....

.....

Podmiot odbierający dane

Podmiot odbierający dane (proszę krótko scharakteryzować działalność związaną z przekazywaniem danych):

.....

.....

.....

Osoby, których dane dotyczą

Podmioty, których dotyczą przekazywane dane osobowe, należą do następujących kategorii (proszę wyszczególnić):

.....

.....

.....

Kategorie danych

Przekazane dane osobowe dotyczą następujących kategorii danych (proszę wyszczególnić):

.....

.....

.....

Szczególne kategorie danych (jeśli dotyczy)

Przekazywane dane osobowe dotyczą następujących szczególnych kategorii danych (proszę wyszczególnić):

.....

.....

.....

Czynności przetwarzania

Przekazane dane osobowe będą podlegały następującym podstawowym czynnościom przetwarzania (proszę wyszczególnić):

.....

.....

.....

Imię i nazwisko lub nazwa:

Podpis osoby upoważnionej

Imię i nazwisko lub nazwa:

Podpis osoby upoważnionej

Dodatek 2

do standardowych klauzul umownych

Niniejszy dodatek stanowi część klauzul i musi być wypełniony i podpisany przez strony

Opis technicznych i organizacyjnych środków bezpieczeństwa wdrożonych przez podmiot odbierający dane zgodnie z klauzulą 4 lit. d) i klauzulą 5 lit. c) (lub załączonym dokumentem/przepisami):

.....

.....

.....

.....

PRZYKŁADOWA KLAUZULA DOTYCZĄCA ODSZKODOWANIA (NIEOBOWIĄZKOWA)**Odpowiedzialność**

Strony uzgadniają, że jeżeli jedna ze stron zostanie pociągnięta do odpowiedzialności za naruszenie klauzul spowodowane przez drugą ze stron, ta ostatnia w zakresie swojej odpowiedzialności wypłaci pierwszej stronie odszkodowanie z tytułu wszelkich poniesionych kosztów, opłaty, szkód, wydatków lub strat.

Odszkodowanie jest zależne od:

- a) natychmiastowego powiadomienia podmiotu odbierającego dane przez podmiot przekazujący dane o roszczeniu; oraz
- b) umożliwienia podmiotowi odbierającemu dane współpracy z podmiotem przekazującym dane w zakresie obrony przed roszczeniem i jego uregulowania ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ustęp dotyczący odpowiedzialności jest nieobowiązkowy.

IV

(Akty przyjęte przed dniem 1 grudnia 2009 r. na mocy Traktatu WE, Traktatu o UE i Traktatu Euratom)

DECYZJA RADY 2010/88/WPZiB/WSiSW

z dnia 30 listopada 2009 r.

**dotycząca podpisania w imieniu Unii Europejskiej Umowy w sprawie wzajemnej pomocy prawnej
w sprawach karnych między Unią Europejską a Japonią**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 24 i 38,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26–27 lutego 2009 r. Rada podjęła decyzję o upoważnieniu prezydencji, wspieranej przez Komisję, do otwarcia negocjacji Umowy w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych między Unią Europejską a Japonią. Negocjacje powiodły się i w ich wyniku sporządzono projekt umowy.
- (2) Wobec braku dwustronnych układów między państwami członkowskimi a Japonią w sprawie wzajemnej pomocy prawnej Unia Europejska dąży do ustanowienia skuteczniejszej współpracy pomiędzy państwami członkowskimi a Japonią w dziedzinie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych.
- (3) Umowa powinna zostać podpisana, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie,

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej Umowę w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych między Unią Europejską a Japonią, z zastrzeżeniem jej zawarcia w późniejszym terminie.

Tekst umowy jest dołączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Niniejszym upoważnia się Przewodniczącego Rady do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii Europejskiej, z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 listopada 2009 r.

W imieniu Rady

B. ASK

Przewodniczący

TŁUMACZENIE

UMOWA

między Unią Europejską a Japonią w sprawie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych

UNIA EUROPEJSKA,

i

JAPONIA,

PRAGNĄC nawiązać skuteczniejszą współpracę między państwami członkowskimi Unii Europejskiej a Japonią w dziedzinie wzajemnej pomocy prawnej w sprawach karnych,

PRAGNĄC, by ta współpraca przyczyniła się do zwalczania przestępczości,

POTWIERDZAJĄC swoje zobowiązanie poszanowania sprawiedliwości, zasad praworządności i demokracji oraz niezależności sądów,

UZGODNIŁY, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1**Przedmiot i cel umowy**

1. Państwo otrzymujące wniosek zapewnia na prośbę państwa wystosowującego wniosek wzajemną pomoc prawną (zwaną dalej „pomocą”) w związku z dochodzeniami, ściganiem i innymi postępowaniami w sprawach karnych, w tym postępowaniami sądowymi, zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Niniejsza umowa nie ma zastosowania do ekstradycji, przekazywania ścigania w sprawach karnych ani wykonywania wyroków innych niż konfiskata, o której mowa w art. 25.

Artykuł 2**Definicje**

Do celów niniejszej umowy:

- a) „umawiające się strony” oznaczają Unię Europejską i Japonię;
- b) „państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie Unii Europejskiej;
- c) „państwo” oznacza państwo członkowskie lub Japonię;
- d) „składniki mienia” oznaczają dokumenty, zapisy i inne dowody;
- e) „mienie” oznacza wszelkiego rodzaju majątek materialny i niematerialny, ruchomy i nieruchomy oraz dokumenty lub akty prawne wskazujące na tytuł prawny do tego majątku lub interes z nim związany;
- f) „narzędzia” oznaczają wszelkie mienie wykorzystane lub mające zostać wykorzystane w jakikolwiek sposób, w całości lub częściowo, do popełnienia przestępstwa;
- g) „dochody z przestępstwa” oznaczają wszelkie mienie pochodzące z przestępstwa lub uzyskane pośrednio lub bezpośrednio w wyniku popełnienia przestępstwa;

h) „zajęcie” oznacza tymczasowy zakaz przenoszenia, przekształcania lub przemieszczania majątku lub dysponowania nim lub tymczasowe przejście opieki lub kontroli nad majątkiem na podstawie nakazu wydanego przez sąd lub inny właściwy organ; oraz

i) „konfiskata”, która w stosownym przypadku obejmuje przepadek, oznacza skutkującą ostatecznym przepadkiem mienia karę lub środek karny prawomocnie orzeczony przez sąd po przeprowadzeniu postępowania w związku z popełnieniem przestępstwa lub przestępstw.

Artykuł 3**Zakres pomocy**

Pomoc obejmuje, co następuje:

- a) odebranie zeznań lub oświadczeń;
- b) umożliwienie przesłuchania metodą wideokonferencji;
- c) uzyskanie składników mienia, również przez dokonanie przeszukania i zajęcia;
- d) uzyskanie zapisów z rachunków bankowych lub związanych z nimi dokumentów czy sprawozdań;
- e) przesłuchiwanie osób, sprawdzanie składników mienia lub miejsc;
- f) lokalizowanie lub identyfikację osób, składników mienia lub miejsc;
- g) przekazywanie składników mienia będących w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych lub sądowych państwa otrzymującego wniosek oraz jego organów lokalnych;

- h) doręczanie dokumentów i informowanie osób o wezwaniu do stawienia się w państwie wystosowującym wniosek;
- i) tymczasowe przeniesienie osoby przebywającej w areszcie do celów złożenia zeznań lub do celów dowodowych;
- j) pomoc w postępowaniu związanym z zajęciem i konfiskatą dochodów z przestępstwa lub narzędzi służących do jego popełnienia; oraz
- k) wszelka inna pomoc dozwolona na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek i uzgodniona między państwem członkowskim a Japonią.

Artykuł 4

Wyznaczanie organów centralnych i zakres ich odpowiedzialności

Każde państwo wyznacza organ centralny, tj. organ odpowiedzialny za wysyłanie i odbieranie wniosków o pomoc oraz za odpowiadanie na takie wnioski, ich wykonywanie lub przekazywanie do organów mających jurysdykcję do wykonania takiego wniosku na mocy prawa państwa. Organami centralnymi są organy wymienione w załączniku I do niniejszej umowy.

Artykuł 5

Komunikacja między organami centralnymi

1. Wnioski o pomoc na mocy niniejszej umowy przesyła organ centralny państwa wystosowującego wniosek do organu centralnego państwa otrzymującego wniosek.
2. Do celów niniejszej umowy organy centralne państw członkowskich i Japonii komunikują się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 6

Organy właściwe do przygotowywania wniosków

Organy, które zgodnie z prawem państw są właściwe do przygotowywania wniosków o pomoc na mocy niniejszej umowy, zostały wymienione w załączniku II do niniejszej umowy.

Artykuł 7

Uwierzytelnienie

Dokumenty przekazywane przez państwo na podstawie niniejszej umowy, potwierdzone podpisem lub pieczęcią właściwego organu lub organu centralnego tego państwa, nie muszą być uwierzytelniane.

Artykuł 8

Wnioski o pomoc

1. Państwo wystosowujące wniosek dokonuje tego na piśmie.
2. W pilnych przypadkach państwo wystosowujące wniosek może, po skontaktowaniu się z państwem otrzymującym

wniosek, przekazać wniosek każdą inną wiarygodną drogą łączności, w tym faksem lub pocztą elektroniczną. W takich przypadkach państwo wystosowujące wniosek przekazuje natychmiast dodatkowe pisemne potwierdzenie wniosku, jeżeli zażąda tego państwo otrzymujące wniosek.

3. Wniosek zawiera, co następuje:

- a) nazwę właściwego organu prowadzącego dochodzenie, ściganie lub inne postępowanie, w tym postępowanie sądowe;
- b) fakty dotyczące przedmiotu dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego;
- c) charakter i etap dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego;
- d) tekst lub określenie właściwych przepisów, w tym kary obowiązujące w państwie wystosowującym wniosek;
- e) opis pomocy, o którą składany jest wniosek; oraz
- f) opis celu pomocy, o którą składany jest wniosek.

4. Na ile jest to możliwe i właściwe w przypadku pomocy, o którą się występuje, wniosek zawiera także, co następuje:

- a) informacje o tożsamości i miejscu przebywania wszelkich osób, od których wymaga się złożenia zeznań, oświadczenia lub dostarczenia składników mienia;
- b) wykaz pytań, do zadania osobie, od której wymaga się złożenia zeznań lub oświadczenia;
- c) dokładny opis osób lub miejsc, które należy przeszukać, oraz składników mienia, których należy poszukiwać;
- d) opis przyczyny, dla której państwo wystosowujące wniosek uznaje, że żądane zapisy z rachunków bankowych lub związane z nimi dokumenty czy sprawozdania są właściwe i potrzebne do celów dochodzenia w sprawie przestępstwa, oraz inne informacje, które mogą ułatwić wykonanie wniosku;
- e) informacje na temat osób, które należy przepytac, oraz składników mienia lub miejsc, które należy zbadać;
- f) informacje na temat osób, składników mienia lub miejsc, które należy zlokalizować lub zidentyfikować;
- g) informacje o tożsamości i miejscu przebywania osoby, której należy doręczyć dokumenty lub którą należy poinformować o wezwaniu, informacje o związku tej osoby z postępowaniem oraz o sposobie dokonania doręczenia;

h) informacje o świadczeniach i refundacjach, do których będzie uprawniona osoba mająca stawić się przed właściwym organem w państwie wystosowującym wniosek; oraz

i) dokładny opis dochodów z przestępstw lub narzędzi ich popełnienia, ich lokalizacji oraz tożsamości ich właściciela.

5. Wniosek zawiera również, w stosownym zakresie, co następuje:

a) opis szczególnego sposobu lub procedury, które należy stosować przy wykonywaniu wniosku;

b) uzasadnienie poufności wniosku; oraz

c) wszelkie inne informacje, które należy przedstawić państwu otrzymującemu wniosek w celu ułatwienia jego wykonania.

6. Jeżeli państwo otrzymujące wniosek uzna, że informacje zawarte we wniosku o pomoc nie są wystarczające, by sprostać wymaganiom w ramach niniejszej umowy umożliwiającym wykonanie wniosku, państwo otrzymujące wniosek może wystąpić o dostarczenie dodatkowych informacji.

Artykuł 9

Język

Do wniosku oraz wszelkich dołączonych do niego dokumentów dołącza się tłumaczenie na język urzędowy państwa otrzymującego wniosek lub, w pilnych przypadkach, na język określony w załączniku III do niniejszej umowy.

Artykuł 10

Wykonywanie wniosków

1. Państwo otrzymujące wniosek wykonuje go niezwłocznie zgodnie z odpowiednimi postanowieniami niniejszej umowy. Właściwe organy państwa otrzymującego wniosek podejmują wszelkie działania w swojej mocy, by zapewnić wykonanie wniosku.

2. Wniosek wykonuje się, stosując środki, które są zgodne z przepisami państwa otrzymującego wniosek. Konkretny sposób lub procedurę, które są opisane we wniosku i o których mowa w art. 8 ust. 4 lit. g) lub ust. 5 lit. a), stosuje się w zakresie, w jakim nie naruszają one prawa państwa otrzymującego wniosek, i w miarę możliwości praktycznych. Jeśli wykonanie wniosku w sposób opisany we wniosku lub zgodnie z zawartą w nim procedurą stanowi problem praktyczny dla państwa otrzymującego wniosek, państwo to konsultuje się z państwem wystosowującym wniosek, by rozwiązać ten problem praktyczny.

3. Jeżeli uważa się, że wykonanie wniosku przeszkadza w toczącym się dochodzeniu, ściganiu lub innym postępowaniu w państwie otrzymującym wniosek, w tym w postępowaniu sądowym, państwo otrzymujące wniosek może odroczyć jego

wykonanie. Państwo otrzymujące wniosek informuje państwo wystosowujące wniosek o przyczynach odroczenia i konsultuje się co do dalszego postępowania. Zamiast odroczenia wykonania wniosku państwo otrzymujące wniosek może uzależnić jego wykonanie od spełnienia warunków uważanych za konieczne, po konsultacji z państwem wystosowującym wniosek. Jeżeli państwo wystosowujące wniosek zaakceptuje te warunki, musi ich przestrzegać.

4. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, by utrzymywać w poufności fakt otrzymania wniosku, jego treść, wynik wykonania wniosku oraz inne informacje dotyczące wykonania wniosku, jeżeli o poufność zwróci się państwo wystosowujące wniosek. Jeżeli wniosku nie można wykonać, nie ujawniając tych informacji, państwo otrzymujące wniosek informuje o tym państwo wystosowujące wniosek, które następnie ustala, czy wniosek należy pomimo tego wykonać.

5. Państwo otrzymujące wniosek odpowiada na uzasadnione pytania państwa wystosowującego wniosek dotyczące stanu wykonania wniosku.

6. Państwo otrzymujące wniosek informuje bezzwłocznie państwo wystosowujące wniosek o wyniku wykonania wniosku i przekazuje państwu wystosowującemu wniosek zeznania, oświadczenia lub składniki mienia uzyskane w wyniku wykonania wniosku, w tym wszelkie roszczenia osób, które miały złożyć zeznania, oświadczenia lub składniki mienia, dotyczące ich immunitetu, niezdolności lub przywilejów na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek. Państwo otrzymujące wniosek przekazuje oryginały zapisów lub dokumentów lub, jeżeli istnieją uzasadnione przyczyny, uwierzytelnione ich kopie. Jeżeli wniosku nie można wykonać w całości lub w części, państwo otrzymujące wniosek informuje o tych przyczynach państwo wystosowujące wniosek.

Artykuł 11

Podstawy do odmowy udzielenia pomocy

1. Pomocy można odmówić, gdy państwo otrzymujące wniosek uzna, że

a) wniosek dotyczy przestępstwa politycznego lub przestępstwa związanego z przestępstwem politycznym;

b) wykonanie wniosku prawdopodobnie naruszy jego suwerenność, bezpieczeństwo, ład publiczny lub inne podstawowe interesy. Do celów niniejszej litery państwo otrzymujące wniosek może uznać, że wykonanie wniosku dotyczącego przestępstwa podlegającego karze śmierci na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek lub – w stosunkach między jednym państwem członkowskim, o którym mowa w załączniku IV do niniejszej umowy, a Japonią – przestępstwa podlegającego karze dożywotniego więzienia na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek może zaszkodzić podstawowym interesom państwa otrzymującego wniosek, chyba że państwo otrzymujące wniosek i państwo wystosowujące wniosek uzgodnią warunki wykonania wniosku;

- c) istnieją uzasadnione powody, by przypuszczać, że wniosek o pomoc wystosowano z zamiarem ścigania lub ukarania osoby ze względu na jej rasę, religię, narodowość, pochodzenie etniczne, poglądy polityczne lub płeć lub że sytuacja tej osoby może ulec pogorszeniu z któregośkolwiek z tych powodów;
- d) osoba objęta dochodzeniem karnym, ściganiem lub innym postępowaniem, w tym postępowaniem sądowym, dla którego wystąpiono o pomoc, w państwie wystosowującym wniosek została już ostatecznie skazana lub uniewinniona za takie same czyny w państwie członkowskim lub Japonii; lub
- e) wniosek nie jest zgodny z wymaganiami niniejszej umowy.

2. Państwo otrzymujące wniosek może odmówić pomocy, która na mocy prawa wymagałaby zastosowania środków przymusu, jeśli uzna, że działanie będące przedmiotem dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego, toczącego się w państwie wystosowującym wniosek nie stanowiłoby przestępstwa na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek. W stosunkach między Japonią a dwoma państwami członkowskimi, o których mowa w załączniku IV do niniejszej umowy, można odmówić pomocy, jeśli państwo otrzymujące wniosek uznaje, że działanie będące przedmiotem dochodzenia, ścigania lub innego postępowania, w tym postępowania sądowego, toczącego się w państwie wystosowującym wniosek nie stanowiłoby przestępstwa na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek.

3. Nie odmawia się pomocy z powodów tajemnicy bankowej.

4. Przed odmową udzielenia pomocy na mocy niniejszego artykułu państwo otrzymujące wniosek konsultuje się z państwem wystosowującym wniosek, gdy państwo otrzymujące wniosek uzna, że pomocy można udzielić z zastrzeżeniem pewnych warunków. Jeżeli państwo wystosowujące wniosek zaakceptuje te warunki, zobowiązane jest je przestrzegać.

5. W przypadku odmowy udzielenia pomocy państwo otrzymujące wniosek informuje państwo wystosowujące wniosek o jej przyczynach.

Artykuł 12

Koszty

1. Państwo otrzymujące wniosek ponosi wszelkie koszty związane z wykonaniem wniosku, o ile państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek nie uzgodniły inaczej.
2. Bez względu na postanowienie ust. 1 państwo wystosowujące wniosek ponosi koszty:
 - a) honorarium biegłego występującego w charakterze świadka;
 - b) tłumaczenia ustnego, pisemnego i protokołowania;
 - c) świadczeń wydatków refundacji związanych z podróżą osób zgodnie z art. 22 i 24;

d) połączenia wideo i kosztów związanych z obsługą połączenia wideo w państwie otrzymującym wniosek; oraz

e) koszty nadzwyczajne;

o ile państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek nie uzgodniły inaczej.

3. Jeżeli wykonanie wniosku spowodowałoby koszty nadzwyczajne, państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek konsultują się, by ustalić warunki, na jakich zostanie wykonany wniosek.

Artykuł 13

Ograniczenia wykorzystywania zeznań, oświadczeń, składników mienia lub informacji

1. Państwo wystosowujące wniosek nie wykorzystuje zeznań, oświadczeń, składników mienia ani informacji, w tym danych osobowych, przekazanych lub w inny sposób uzyskanych na mocy niniejszej umowy poza dochodzeniem, ściganiem lub innym postępowaniem, w tym postępowaniem sądowym, opisanym we wniosku, bez uprzedniej zgody państwa otrzymującego wniosek. Wydając taką zgodę, państwo otrzymujące wniosek może nałożyć takie warunki, jakie uzna za stosowne.

2. Państwo otrzymujące wniosek może zażądać, by zeznania, oświadczenia, składniki mienia lub informacje, w tym dane osobowe, przekazane lub w inny sposób otrzymane na mocy niniejszej umowy były poufne lub by były wykorzystywane jedynie na warunkach, jakie samo określi. Jeżeli państwo wystosowujące wniosek zgodzi się na poufność lub zaakceptuje te warunki, zobowiązane jest je przestrzegać.

3. W wyjątkowych przypadkach państwo przekazujące może zwrócić się do państwa, do którego przekazuje zeznania, oświadczenia, składniki mienia lub informacje, w tym dane osobowe i w tym momencie, o udzielenie informacji na temat sposobu ich wykorzystania.

Artykuł 14

Transport, przechowywanie i zwrot składników mienia

1. Państwo otrzymujące wniosek może zażądać, by państwo wystosowujące wniosek transportowało i przechowywało składniki mienia przekazane na mocy niniejszej umowy zgodnie z warunkami określonymi przez państwo otrzymujące wniosek, a także z warunkami uważanymi za niezbędne do ochrony interesów strony trzeciej dotyczących składników mienia, które mają zostać przekazane.

2. Państwo otrzymujące wniosek może zażądać, by państwo wystosowujące wniosek zwróciło wszelkie składniki mienia przekazane na mocy niniejszej umowy zgodnie z warunkami określonymi przez państwo otrzymujące wniosek, po tym jak składniki te zostaną wykorzystane do celu określonego we wniosku.

3. Państwo wystosowujące wniosek spełnia żądanie wystosowane zgodnie z ust. 1 lub 2. Gdy takie żądanie zostało wystosowane, państwo wystosowujące wniosek nie dokonuje oględzin składników mienia bez uprzedniej zgody państwa otrzymującego wniosek, jeśli takie oględziny uszkodzą lub mogą uszkodzić dane składniki mienia.

Artykuł 15

Odbieranie zeznań lub oświadczeń

1. Państwo otrzymujące wniosek odbiera zeznania lub oświadczenia. Państwo otrzymujące wniosek stosuje w tym celu środki przymusu, jeżeli takie środki są konieczne, a państwo wystosowujące wniosek dostarcza państwu go otrzymującemu informacje uzasadniające zastosowanie takich środków na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, by w trakcie wykonywania wniosku umożliwić obecność osobom wskazanym we wniosku do odbioru zeznań lub oświadczeń oraz by umożliwić tym osobom zadawanie pytań osobie, od której odbierane są zeznania lub oświadczenia. W przypadku gdyby bezpośrednie zadawanie pytań nie było dozwolone, osobom takim zezwala się na przedłożenie pytań do zadania osobie, od której odbierane są zeznania lub oświadczenia.

3. Jeżeli osoba, której zeznania lub oświadczenia są potrzebne zgodnie z niniejszym artykułem, powołuje się na swój immunitet, niezdolność lub przywilej na mocy prawa państwa wystosowującego wniosek, to zeznania lub oświadczenia można mimo to odebrać, chyba że wniosek zawiera oświadczenie państwa wystosowującego wniosek, że w przypadku powołania się na immunitet, niezdolność lub przywilej nie odbiera się zeznań lub oświadczeń.

Artykuł 16

Przesłuchania w formie wideokonferencji

1. Jeśli jakaś osoba znajduje się w państwie otrzymującym wniosek i ma zostać przesłuchana w charakterze świadka lub biegłego przez właściwe organy państwa wystosowującego wniosek, państwo otrzymujące wniosek może umożliwić odebranie od tej osoby zeznań lub oświadczeń w formie wideokonferencji, jeśli takie przesłuchanie jest konieczne w postępowaniu w państwie wystosowującym wniosek. Oba państwa konsultują się w razie konieczności, by ułatwić rozstrzygnięcie prawnych, technicznych lub logistycznych kwestii, które mogą pojawić się podczas wykonywania wniosku.

2. Następujące zasady mają zastosowanie do przesłuchań w formie wideokonferencji, chyba że państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wniosek uzgodnią inaczej:

- a) organ państwa otrzymującego wniosek sprawdzi tożsamość osoby, która ma zostać przesłuchiwana zgodnie z wnioskiem, oraz wezwie tę osobę do stawienia się;
- b) przesłuchanie zostanie przeprowadzone bezpośrednio przez lub pod kierunkiem właściwego organu państwa wystosowującego wniosek zgodnie z jego prawem i podstawowymi zasadami prawa państwa otrzymującego wniosek;

c) organ państwa otrzymującego wniosek będzie obecny podczas przesłuchania, w razie konieczności w towarzystwie tłumacza ustnego, i będzie obserwował przebieg przesłuchania. Jeśli organ państwa otrzymującego wniosek jest zdania, że podczas przesłuchania doszło do naruszenia podstawowych zasad prawa państwa otrzymującego wniosek, bezzwłocznie podejmuje działania konieczne do tego, by przesłuchanie toczyło się dalej zgodnie z tymi zasadami;

d) na wniosek państwa wystosowującego wniosek lub osoby, która ma zostać przesłuchana, państwo otrzymujące wniosek zapewni w razie konieczności obecność tłumacza ustnego; oraz

e) osoba, która ma zostać przesłuchana, może powołać się na prawo do odmowy składania zeznań, które przysługuje jej na podstawie prawa państwa wystosowującego wniosek lub państwa otrzymującego wniosek. Przyjmuje się również inne środki konieczne do ochrony tej osoby uzgodnione między organami państwa wystosowującego wniosek a państwem otrzymującym wniosek.

Artykuł 17

Uzyskiwanie składników mienia

1. Państwo otrzymujące wniosek uzyskuje składniki mienia. Państwo otrzymujące wniosek stosuje w tym celu środki przymusu, w tym przeszukanie i zajęcie, jeżeli takie środki są konieczne, a państwo wystosowujące wniosek dostarcza państwu go otrzymującemu informacje, które uzasadniają zastosowanie takich środków w świetle prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, aby w czasie wykonywania tego wniosku umożliwić obecność osobom wskazanym we wniosku do uzyskania składników mienia.

Artykuł 18

Rachunki bankowe

1. Państwo otrzymujące wniosek potwierdza, czy osoba fizyczna lub prawna, wobec której toczy się dochodzenie w sprawie karnej, posiada lub kontroluje jeden lub więcej rachunków bankowych w bankach określonych we wniosku.

2. Państwo otrzymujące wniosek dostarcza określone zapisy z rachunków bankowych lub związane z nimi dokumenty czy sprawozdania, zestawienia operacji bankowych przeprowadzonych w określonym okresie na rachunkach określonych we wniosku lub rozpoznanych zgodnie z ust. 1, a także określone zapisy z rachunków bankowych lub związane z nimi dokumenty czy sprawozdania w przypadku wszelkich rachunków, z których lub na które przesyłano fundusze.

3. Zobowiązania ustanowione w niniejszym artykule mają zastosowanie w zakresie, w jakim odnośne informacje są dostępne bankowi prowadzącemu rachunek.

4. Państwo otrzymujące wniosek może uzależnić wykonanie wniosku, o którym mowa w ust. 1 i 2, od warunków, jakie stosuje w przypadku wniosków o uzyskiwanie składników mienia.

Artykuł 19

Kontrolowanie osób, sprawdzanie składników mienia lub miejsc

1. Państwo otrzymujące wniosek kontroluje osoby i sprawdza składniki mienia lub miejsca. Państwo otrzymujące wniosek stosuje w tym celu środki przymusu, jeżeli takie środki są konieczne, a państwo wystosowujące wniosek dostarcza państwu go otrzymującemu informacje uzasadniające zastosowanie takich środków w świetle prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, aby w czasie wykonywania tego wniosku umożliwić obecność osobom wskazanym we wniosku do kontrolowania osób albo sprawdzenia składników mienia lub miejsc.

Artykuł 20

Lokalizowanie lub identyfikowanie osób, składników mienia lub miejsc

Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań w celu lokalizowania lub identyfikowania osób, składników mienia lub miejsc.

Artykuł 21

Dostarczanie składników mienia znajdujących się w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych, sądowych lub lokalnych

1. Państwo otrzymujące wniosek dostarcza państwu wystosowującemu wniosek składniki mienia, które znajdują się w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych lub sądowych oraz organów lokalnych państwa otrzymującego wniosek i są ogólnodostępne.

2. Państwo otrzymujące wniosek dokłada wszelkich starań, aby dostarczyć państwu wystosowującemu wniosek składniki mienia, w tym odpisy z rejestru karnego, które znajdują się w posiadaniu organów ustawodawczych, administracyjnych lub sądowych oraz organów lokalnych państwa otrzymującego wniosek i które nie są ogólnodostępne, w takim samym zakresie i na takich samych warunkach, na jakich takie składniki mienia byłyby udostępniane organom dochodzeniowym i prokuraturze tego państwa.

Artykuł 22

Doręczanie dokumentów i informowanie osób o wezwaniu

1. Państwo otrzymujące wniosek doręcza dokumenty, w tym wezwania lub inne dokumenty nakazujące danej osobie stawienie się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek, osobom znajdującym się w państwie otrzymującym wniosek. Państwo otrzymujące wniosek informuje daną osobę znajdującą w tym państwie o wezwaniu do stawienia się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek.

2. Jeśli wniosek dotyczy doręczenia dokumentów nakazujących danej osobie stawienie się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek, wniosek jest przesyłany organowi centralnemu państwa otrzymującego wniosek nie mniej niż na pięćdziesiąt (50) dni przed ustaloną datą stawienia się. W pilnych przypadkach państwo otrzymujące wniosek może zignorować ten warunek.

3. W przypadku gdy państwo wystosowujące wniosek wie, że adresat nie zna języka, w którym dokument doręczany lub wysyłany na mocy ust. 1 jest sporządzony lub na który został przetłumaczony, państwo wystosowujące wniosek stara się przetłumaczyć wtedy dokument lub tłumaczy przynajmniej jego najważniejsze części także na język zrozumiały dla adresata.

4. Do dokumentów doręczanych zgodnie z ust. 1 dołączana jest nota informująca, że adresat może od właściwego organu, który wystawił dokument, lub od innych organów państwa wystosowującego wniosek uzyskać informacje dotyczące swoich ewentualnych podstawowych praw i obowiązków w odniesieniu do takich dokumentów.

5. Informując o wyniku doręczenia dokumentu zgodnie z art. 10 ust. 6, państwo otrzymujące wniosek dostarcza dowód doręczenia w formie pokwitowania datowanego i podpisanego przez osobę, której doręczono dokument, lub w formie oświadczenia o doręczeniu dokumentu wystawionego przez państwo otrzymujące wniosek, zawierającego datę, miejsce i sposób doręczenia. Na wniosek państwa wystosowującego wniosek państwo otrzymujące wniosek bezzwłocznie informuje państwo wystosowujące wniosek, gdy jest to możliwe, o odpowiedzi wezwanej osoby lub osoby, która ma się stawić przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek zgodnie z ust. 1.

6. Osoba wezwana lub która ma się stawić przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek zgodnie z ust. 1, a która się przed tym organem nie stawia, nie podlega z tego tytułu żadnej karze ani środkom przymusu w państwie wystosowującym wniosek, nawet jeśli wniosek lub dokumenty, które zostały doręczone lub przesłane, stanowią inaczej.

Artykuł 23

Prawo do bezpiecznego przejazdu

1. Osoba wezwana do stawienia się lub mająca się stawić przed właściwym organem w państwie wystosowującym wniosek zgodnie z art. 22 ust. 1 nie podlega:

- a) zatrzymaniu ani ograniczeniu wolności osobistej na terytorium tego państwa z tytułu jakiegokolwiek czynu popełnionego ani wyroku skazującego wydanego przed wyjazdem tej osoby z państwa otrzymującego wniosek; ani
- b) obowiązкови zeznawania ani udzielania pomocy w żadnym dochodzeniu, ściganiu ani innym postępowaniu, w tym postępowaniu sądowym, innym niż postępowanie określone we wniosku.

2. Jeśli niemożliwe jest zapewnienie bezpiecznego przejazdu, o którym mowa w ust. 1, państwo wystosowujące wniosek powiadamia o tym we wniosku lub w dołączonych dokumentach, tak aby dana osoba była odpowiednio poinformowana i była w stanie podjąć decyzję o ewentualnym stawieniu się przed właściwym organem państwa wystosowującego wniosek.

3. Prawo do bezpiecznego przejazdu, o którym mowa w ust. 1, ustaje, jeśli:

a) osoba, która przez nieprzerwany okres piętnastu (15) dni od dnia, w którym jej obecność nie była już wymagana przez właściwy organ, lub od dnia, w którym miała planowo stawić się przed tym organem i nie zrobiła tego, miała możliwość wyjazdu, a mimo to pozostała dobrowolnie w państwie wystosowującym wniosek; lub

b) osoba, która po opuszczeniu terytorium państwa wystosowującego wniosek dobrowolnie na nie powróciła.

4. Jeśli państwo wystosowujące wniosek wie, że prawo do bezpiecznego przejazdu, o którym mowa w ust. 1, ustało zgodnie z ust. 3 lit. a) i b), państwo wystosowujące wniosek bezzwłocznie powiadamia o tym państwo go otrzymujące, jeśli o taką informację zwróci się państwo otrzymujące wniosek i jeśli państwo wystosowujące wniosek uważa ją za konieczną.

Artykuł 24

Tymczasowe przeniesienie osób tymczasowo aresztowanych

1. Osoba, która została tymczasowo aresztowana w państwie otrzymującym wniosek i której obecność na terytorium państwa wystosowującego wniosek jest konieczna do odebrania zeznań lub do innych potrzeb dowodowych, jest w tym celu tymczasowo przenoszona do państwa wystosowującego wniosek, jeśli wyrazi na to zgodę, jeśli państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące go uzgodnią to i jeśli jest to dozwolone na mocy prawa państwa otrzymującego wniosek.

2. Państwo wystosowujące wniosek utrzymuje w tymczasowym areszcie osobę przeniesioną zgodnie z ust. 1, chyba że państwo otrzymujące wniosek pozwoli mu postąpić inaczej.

3. Państwo wystosowujące wniosek niezwłocznie zwraca przeniesioną osobę do państwa otrzymującego wniosek zgodnie z wcześniejszymi ustaleniami lub zgodnie z innymi ustaleniami poczynionymi między państwem wystosowującym wniosek a państwem otrzymującym.

4. Przeniesionej osobie zalicza się okres tymczasowego aresztowania w państwie wystosowującym wniosek na poczet kary wykonywanej w państwie otrzymującym wniosek.

5. Osoba przeniesiona do państwa wystosowującego wniosek zgodnie z przepisami niniejszego artykułu korzysta w państwie wystosowującym wniosek z prawa do bezpiecznego przejazdu przewidzianego w art. 23 ust. 1 do chwili powrotu do państwa otrzymującego wniosek, chyba że taka osoba wyrazi zgodę na składanie zeznań lub pomoc w dochodzeniu, ściganiu lub innym postępowaniu, w tym postępowaniu sądowym, innym

niż postępowanie, którego dotyczy wniosek, oraz państwo wystosowujące wniosek i państwo otrzymujące wyrażą na to zgodę.

6. Osoba, która nie wyrazi zgody na przeniesienie, określone w niniejszym artykule, nie podlega z tego tytułu żadnej karze ani nie jest poddawana żadnym środkom przymusu w państwie wystosowującym wniosek, nawet jeśli wniosek stanowi inaczej.

Artykuł 25

Zajęcie i konfiskata dochodów z przestępstwa lub narzędzi do jego popełnienia

1. Państwo otrzymujące wniosek, w zakresie dozwolonym przepisami tego państwa, służy pomocą w postępowaniu dotyczącym zajęcia i konfiskaty dochodów z przestępstwa lub narzędzi do jego popełnienia.

2. Do wniosku o konfiskatę, o której mowa w ust. 1, dołączone jest także postanowienie w sprawie zajęcia wydane przez sąd lub inny organ sądowy.

3. Państwo otrzymujące wniosek, w którego posiadaniu znajdują się dochody z przestępstwa lub narzędzia do jego popełnienia, może przekazać takie dochody lub narzędzia, w całości bądź częściowo, państwu wystosowującemu wniosek, o ile pozwalają na to przepisy państwa otrzymującego wniosek i na warunkach, które państwo otrzymujące wniosek uzna za stosowne.

4. Przy stosowaniu przepisów niniejszego artykułu zapewnia się, zgodnie z przepisami państwa otrzymującego wniosek, poszanowanie uzasadnionych praw i interesów osób trzecich działających w dobrej wierze.

Artykuł 26

Wymiana informacji z własnej inicjatywy

1. Państwa członkowskie i Japonia mogą bez uprzedniego wniosku udostępniać sobie informacje dotyczące spraw karnych w zakresie dozwolonym przepisami państwa udostępniającego informacje.

2. Państwo udostępniające informacje może ustanowić warunki wykorzystywania takich informacji przez państwo otrzymujące informacje. W takim przypadku państwo udostępniające informacje powiadamia z wyprzedzeniem państwo otrzymujące informacje o tym, jakie informacje zostaną udostępnione i jakie warunki będą obowiązywać. Jeśli państwo otrzymujące informacje wyrazi zgodę na te warunki, zobowiązane jest ich przestrzegać.

Artykuł 27

Związek z innymi aktami prawnymi

1. Przepisy niniejszej umowy nie zabraniają żadnemu państwu występować o pomoc ani udzielać pomocy zgodnie z innymi, mającymi zastosowanie umowami międzynarodowymi albo na mocy własnych przepisów, które mogą mieć zastosowanie.

2. Niniejsza umowa nie zabrania państwu członkowskiemu ani Japonii zawierać międzynarodowych umów potwierdzających, uzupełniających, przedłużających lub rozszerzających postanowienia niniejszej umowy.

Artykuł 28

Konsultacje

1. Organy centralne państw członkowskich i Japonii w razie potrzeby konsultują się ze sobą w celu rozwiązania ewentualnych problemów dotyczących wykonania wniosku, i w celu ułatwienia szybkiego i skutecznego udzielania pomocy na mocy niniejszej umowy i mogą podjąć decyzję o przyjęciu wszelkich środków potrzebnych do osiągnięcia tego celu.

2. Umawiające się strony prowadzą, w stosownych przypadkach, konsultacje w sprawach, które mogą wynikać podczas interpretowania lub stosowania niniejszej umowy.

Artykuł 29

Zakres terytorialny stosowania

1. Niniejsza umowa ma zastosowanie do terytorium Japonii i, w przypadku Unii Europejskiej, do:

- a) terytoriów państw członkowskich; oraz
 - b) terytoriów, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie, lub krajów, które nie są państwami członkowskimi, ale względem których państwo członkowskie posiada inne obowiązki w zakresie stosunków zewnętrznych, w przypadku gdy tak uzgodniono w drodze wymiany not dyplomatycznych między umawiającymi się stronami, przy należytych potwierdzeniu tego faktu przez jedno państwo członkowskie.
2. Stosowanie niniejszej umowy do jakiegokolwiek terytorium lub kraju, do którego odnosi się rozszerzenie zakresu zastosowania przewidziane w ust. 1 lit. b), może zostać wypowiedziane przez każdą z umawiających się stron poprzez przesłanie kanałami dyplomatycznymi drugiej umawiającej się stronie pisemnego, sześciomiesięcznego wypowiedzenia, po należytych potwierdzeniu tego faktu przez jedno państwo członkowskie i Japonię.

Artykuł 30

Status załączników

Załączniki do niniejszej umowy stanowią jej integralną część. Załączniki I, II i III mogą zostać zmienione za obopólną pisemną zgodą umawiających się stron bez potrzeby zmieniania niniejszej umowy.

Artykuł 31

Wejście w życie i wypowiedzenie

1. Niniejsza umowa wchodzi w życie trzydziestego dnia po dniu, w którym umawiające się strony wymienią noty dyplomatyczne, powiadamiając się o sfinalizowaniu swoich procedur wewnętrznych koniecznych do wdrożenia niniejszej umowy.

2. Niniejszą umowę stosuje się do wszystkich wniosków o udzielenie pomocy złożonych w dniu wejścia w życie tej umowy lub później, niezależnie od tego, czy czyny, których dotyczy wniosek, zostały popełnione przed tym dniem, w tym dniu czy później.

3. Każda z umawiających się stron może w każdej chwili wypowiedzieć niniejszą umowę, przesyłając drugiej umawiającej się stronie pisemne wypowiedzenie; takie wypowiedzenie staje się skuteczne sześć miesięcy po dacie jego złożenia.

NA DOWÓD CZEGO niżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę.

SPORZĄDZONO w dwóch egzemplarzach, w języku angielskim i w języku japońskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są na równi autentyczne; podpisano w Brukseli dnia trzydziestego listopada 2009 roku, i w Tokio dnia piętnastego grudnia 2009 roku. Umowa sporządzona jest również w języku bułgarskim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, a umawiające się strony zatwierdzają te wersje językowe w drodze wymiany not dyplomatycznych.

W imieniu Unii Europejskiej

W imieniu Japonii

ZAŁĄCZNIK I

ORGANY CENTRALNE

Organami centralnymi umawiających się stron są następujące organy:

Królestwa Belgii: sądy federalne, Departament ds. Międzynarodowej Współpracy w Sprawach Karnych;

Republiki Bułgarii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Czeskiej:

— przed wniesieniem sprawy do sądu (czyli w postępowaniu przedprocesowym): Prokuratura Generalna Republiki Czeskiej, oraz

— po wniesieniu sprawy do sądu (czyli w postępowaniu procesowym): Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Czeskiej;

Królestwa Danii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Federalnej Niemiec: Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Estońskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Irlandii: Ministerstwo Sprawiedliwości, Równości i Reformy Prawa oraz osoba wyznaczona przez Ministra;

Republiki Greckiej: Ministerstwo Sprawiedliwości, Przejrzystości i Praw Człowieka;

Królestwa Hiszpanii: Ministerstwo Sprawiedliwości, Pion ds. Międzynarodowej Współpracy Prawnej;

Republiki Francuskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości, Biuro ds. Międzynarodowej Pomocy w Sprawach Karnych, Dział ds. Karnych i Ułaskawień;

Republiki Włoskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości, Departament ds. Sądowych, Pion ds. Karnych;

Republiki Cypryjskiej: Ministerstwo Sprawiedliwości i Porządku Publicznego;

Republiki Łotewskiej:

— podczas dochodzenia przedprocesowego, do oskarżenia: policja,

— podczas dochodzenia przedprocesowego, do wniesienia sprawy do sądu: Prokuratura Generalna, oraz

— podczas procesu: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Litewskiej:

— Ministerstwo Sprawiedliwości Republiki Litewskiej, oraz

— Prokuratura Generalna Republiki Litewskiej;

Wielkiego Księstwa Luksemburga: prokurator generalny;

Republiki Węgierskiej:

— Ministerstwo Sprawiedliwości i Egzekwowania Prawa, oraz

— Prokuratura Generalna;

Republiki Malty: Prokuratura Generalna;

Królestwa Niderlandów: Ministerstwo Sprawiedliwości w Hadze;

Republiki Austrii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Rzeczypospolitej Polskiej;

— w fazie przedprocesowej: Prokuratura Krajowa,

— w fazie procesowej: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Portugalskiej: Prokuratura Generalna;

Rumunii: Ministerstwo Sprawiedliwości i Wolności Obywatelskich, Pion ds. Współpracy, Dział ds. Prawa Międzynarodowego i Traktatów, Departament ds. Międzynarodowej Współpracy Sądowej w Sprawach Karnych;

Republiki Słowenii: Ministerstwo Sprawiedliwości, Dział ds. Współpracy Międzynarodowej i Międzynarodowej Pomocy Prawnej;

Republiki Słowackiej;

— w postępowaniu przedprocesowym: Prokuratura Generalna,

— w fazie procesowej: Ministerstwo Sprawiedliwości,

— do otrzymywania: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Republiki Finlandii: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Królestwa Szwecji: Ministerstwo Sprawiedliwości;

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej: Ministerstwo Spraw Wewnętrznych (Organ Centralny Zjednoczonego Królestwa), Urząd Skarbowy i Celny, Urząd Ławy Królewskiej oraz Urząd Podatkowy;

Japonii: Minister Sprawiedliwości oraz Krajowa Komisja Bezpieczeństwa Publicznego lub osoby przez nie wyznaczone.

ZAŁĄCZNIK II

Jeśli chodzi o art. 6 niniejszej umowy, organy, które na mocy prawa państw są właściwe do wydawania wniosków o pomoc zgodnie z niniejszą umową, to następujące organy:

Królestwa Belgii: organy sądownicze: czyli członkowie wymiaru sprawiedliwości odpowiedzialni za wymierzanie sprawiedliwości, śledczy sędziowie pokoju i pracownicy Departamentu Prokuratury Generalnej;

Republiki Bułgarii: Biuro Kasacyjnej Prokuratury Generalnej Republiki Bułgarii w fazie przedprocesowej postępowania karnego i sądy Republiki Bułgarii w fazie procesowej postępowania karnego;

Republiki Czeskiej: prokuratorzy i sądy Republiki Czeskiej;

Królestwa Danii:

— sądy rejonowe, Wysokie Trybunały i Sąd Najwyższy,

— Departament ds. Prokuratury, obejmujący:

— Ministerstwo Sprawiedliwości,

— szefa prokuratury,

— prokuratora, oraz

— komisarzy policji;

Republiki Federalnej Niemiec:

— Federalne Ministerstwo Sprawiedliwości,

— Sąd Federalny, Karlsruhe,

— federalny prokurator generalny przy Sądzie Federalnym, Karlsruhe,

— Federalne Biuro Sprawiedliwości,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Badenii-Wirtembergii, Stuttgart,

— Bawarskie Państwowe Ministerstwo Sprawiedliwości i Ochrony Konsumenta, Monachium,

— senacki Departament Sprawiedliwości, Berlin,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Brandenburgii, Poczdam,

— senator ds. sprawiedliwości i konstytucji Wolnego Miasta Hanzeatyckiego Brema, Brema,

— Urząd Sądowy Wolnego i Hanzeatyckiego Miasta Hamburg, Hamburg,

— Heskie Ministerstwo Sprawiedliwości, Integracji i Europy, Wiesbaden,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Meklemburgii-Pomorza Przedniego, Schwerin,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Dolnej Saksonii, Hanower,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Nadrenii Północnej-Westfalii, Düsseldorf,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Nadrenii-Palatynatu, Moguncja,

— Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Saary, Saarbrücken,

— Saksońskie Państwowe Ministerstwo Sprawiedliwości, Drezno,

- Ministerstwo Sprawiedliwości Kraju Związkowego Saksonia-Anhalt, Magdeburg,
- Ministerstwo Sprawiedliwości, Równości i Integracji Szlezwiku-Holsztyna, Kilonia,
- Turyńskie Ministerstwo Sprawiedliwości, Erfurt,
- wysokie trybunały regionalne,
- sądy regionalne,
- sądy rejonowe,
- szef prokuratury przy wysokich trybunałach regionalnych,
- dyrektorzy prokuratur przy sądach regionalnych,
- Centralne Biuro administracji sądowej kraju związkowego prowadzące dochodzenia w sprawach przestępstw nazistowskich, Ludwigsburg,
- Federalne Biuro Policji Kryminalnej,
- Centralne Biuro Niemieckiej Służby Dochodzeń Celnych;

Republiki Estońskiej: sędziowie i prokuratorzy;

Irlandii: dyrektor prokuratury;

Republiki Greckiej: Prokuratura przy Sądzie Apelacyjnym;

Królestwa Hiszpanii: sędziowie sądów ds. karnych, sędziowie i prokuratorzy;

Republiki Francuskiej:

- przewodniczący, wiceprzewodniczący, radcy i sędziowie sądów ds. karnych,
- sędziowie śledczy w takich sądach,
- członkowie prokuratury w takich sądach, czyli:
 - główni prokuratorzy (procureurs généraux),
 - rzecznicy interesu publicznego (advocats généraux),
 - zastępcy głównych prokuratorów,
 - prokuratorzy Republiki i ich zastępcy,
 - przedstawiciele prokuratury przy sądach policyjnych, oraz
 - prokuratorzy Republiki przy trybunałach wojskowych;

Republiki Włoskiej:

prokuratorzy:

- szef prokuratury,
- asystent prokuratora,
- szef prokuratury wojskowej,
- asystent szefa prokuratury wojskowej,
- prokurator generalny,

- asystent prokuratora generalnego,
- wojskowy prokurator generalny,
- asystent wojskowego prokuratora generalnego,

sędziowie:

- sędzia pokoju,
- sędziowie śledczy,
- sędziowie prowadzący wstępne przesłuchania,
- sądy,
- sądy wojskowe,
- sąd na sesji wyjazdowej,
- sąd apelacyjny,
- sąd apelacyjny na sesji wyjazdowej,
- wojskowy sąd apelacyjny,
- sąd kasacyjny;

Republiki Cypryjskiej:

- prokurator generalny Republiki,
- szef policji,
- dyrektor Urzędu Celnego i Akcyzy,
- członkowie Jednostki ds. Zwalczania Prania Pieniędzy (MOKAS), oraz
- inne organy lub osoby upoważnione do prowadzenia dochodzeń i śledztw w Republice Cypryjskiej;

Republiki Łotewskiej: śledczy, prokuratorzy i sędziowie;

Republiki Litewskiej: sędziowie i prokuratorzy;

Wielkiego Księstwa Luksemburga: organy sądownicze: rozumiane jako członkowie organów sądowniczych odpowiedzialni za wymierzanie sprawiedliwości, sędziowie śledczy i pracownicy Departamentu Prokuratury;

Republiki Węgierskiej: prokuratury i sądy;

Republiki Malty:

- sądy pokoju,
- sądy ds. nieletnich,
- sądy ds. karnych i sąd apelacyjny ds. karnych,
- prokurator generalny,
- zastępca prokuratora generalnego,
- prawnicy w biurze prokuratora generalnego, oraz
- sędziowie pokoju;

Królestwa Niderlandów: członkowie wymiaru sprawiedliwości odpowiedzialni za wymierzanie sprawiedliwości, śledczy sędziowie pokoju i pracownicy Departamentu Prokuratury Generalnej;

Republiki Austrii: sądy i prokuratorzy;

Rzeczypospolitej Polskiej: prokuratorzy i sądy;

Republiki Portugalskiej: służby prokuratorskie w fazie śledztwa, sędziowie śledczy i sędziowie pierwszej instancji;

Rumunii: sądy i prokuratury przy sądach;

Republiki Słowenii:

- sędziowie sądów rejonowych,
- sędziowie śledczy,
- sędziowie sądów regionalnych,
- sędziowie sądów wyższej instancji,
- sędziowie sądu najwyższego,
- sędziowie trybunału konstytucyjnego,
- prokuratorzy regionalni,
- prokuratorzy sądów wyższej instancji,
- prokuratorzy sądu najwyższego;

Republiki Słowackiej: sędziowie i prokuratorzy;

Republiki Finlandii:

- Ministerstwo Sprawiedliwości,
- Sąd Pierwszej Instancji, Sąd Apelacyjny, Sąd Najwyższy,
- prokuratorzy,
- organy policyjne, organy celne, funkcjonariusze straży granicznej występujący jako organy prowadzące wstępne dochodzenia w sprawach karnych na mocy Ustawy o wstępnych dochodzeniach w sprawach karnych;

Królestwa Szwecji: sądy i prokuratorzy;

Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej: sądy i prokuratorzy;

Japonii: sądy, sędziowie przewodniczący składom, sędziowie, prokuratorzy, asystenci prokuratorów oraz funkcjonariusze policji ds. sądowych.

—

ZAŁĄCZNIK III

W odniesieniu do art. 9 niniejszej umowy państwa członkowskie i Japonia akceptują następujące języki:

Królestwo Belgii: niderlandzki, francuski i niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Bułgarii: bułgarski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Czeska: czeski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Królestwo Danii: duński we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Federalna Niemiec: niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Estońska: estoński i angielski we wszystkich przypadkach;

Irlandia: angielski i irlandzki we wszystkich przypadkach;

Republika Grecka: grecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Królestwo Hiszpanii: hiszpański we wszystkich przypadkach;

Republika Francuska: francuski we wszystkich przypadkach;

Republika Włoska: włoski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Cypryjska: grecki i angielski we wszystkich przypadkach;

Republika Łotewska: łotewski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Litewska: litewski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Wielkie Księstwo Luksemburga: francuski i niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Węgierska: węgierski we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Malty: maltański we wszystkich przypadkach;

Królestwo Niderlandów: niderlandzki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Republika Austrii: niemiecki we wszystkich przypadkach oraz angielski w pilnych sprawach;

Rzeczpospolita Polska: polski we wszystkich przypadkach;

Republika Portugalska: portugalski we wszystkich przypadkach, angielski lub francuski w pilnych sprawach;

Rumunia: rumuński, angielski lub francuski we wszystkich przypadkach. W przypadku dłuższych dokumentów Rumunia zastrzega sobie prawo do wymagania, w konkretnych przypadkach, tłumaczenia na rumuński lub do otrzymania go na koszt państwa wystosowującego wniosek;

Republika Słowenii: słoweński i angielski we wszystkich przypadkach;

Republika Słowacka: słowacki we wszystkich przypadkach;

Republika Finlandii: fiński, szwedzki oraz angielski we wszystkich przypadkach;

Królestwo Szwecji: szwedzki, duński lub norweski we wszystkich przypadkach, chyba że organ zajmujący się wnioskiem dopuści w konkretnym przypadku inne języki;

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej: angielski we wszystkich przypadkach;

Japonia: japoński we wszystkich przypadkach i angielski w pilnych sprawach. Jednakże Japonia zastrzega sobie prawo, w każdej szczególnej pilnej sprawie, do tłumaczenia na japoński wniosku państwa wystosowującego wniosek, które nie akceptuje tłumaczenia na angielski na mocy niniejszego załącznika.

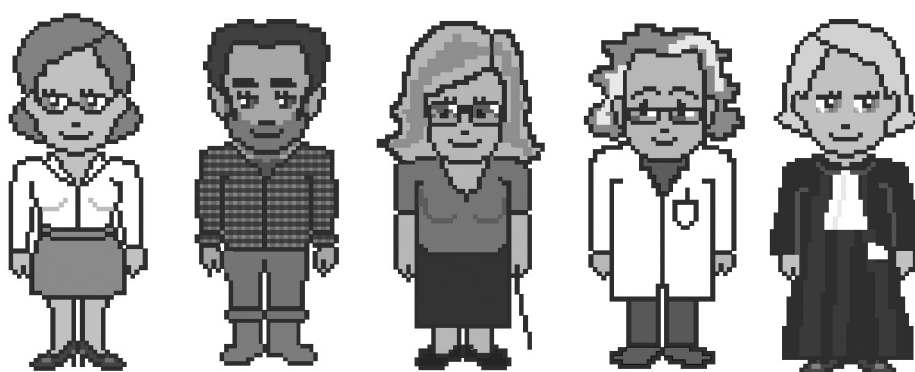
ZAŁĄCZNIK IV

W odniesieniu do art. 11 ust. 1 lit. b) umowy „jedno państwo członkowskie”, o którym mowa w tym ustępie, to Republika Portugalska.

W odniesieniu do art. 11 ust. 2 umowy „dwa państwa członkowskie”, o których mowa w tym ustępie, to Republika Austrii i Republika Węgierska.

EU Book shop

Publikacje UE –
wszystko, czego szukasz!

bookshop.europa.eu

CENY PRENUMERATY w 2010 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 100 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	770 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Format CD-ROM zostanie w ciągu roku 2010 zastąpiony formatem DVD.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL